

EUROPEISKA UNIONEN

EUROPAPARLAMENTET

RÅDET

**Strasbourg den 24 november 2021
(OR. en)**

**2018/0063 A (COD)
LEX 2127**

**PE-CONS 54/2/21
REV 2**

**EF 209
ECOFIN 621
JAI 758
JUSTCIV 98
EJUSTICE 66
COMPET 501
EMPL 301
SOC 407
DRS 37
CODEC 937**

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV
OM KREDITFÖRVALTARE OCH KREDITFÖRVÄRVARE
OCH OM ÄNDRING AV DIREKTIVEN 2008/48/EG OCH 2014/17/EU**

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS DIREKTIV (EU) 2021/...

av den 24 november 2021

**om kreditförvaltare och kreditförvärvare
och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU**

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA
DIREKTIV

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 53 och artikel 114,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska centralbankens yttrande¹,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande²,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet³, och

¹ EUT C 444, 10.12.2018, s. 15.

² EUT C 367, 10.10.2018, s. 43.

³ Europaparlamentets ståndpunkt av den 19 oktober 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 9 november 2021.

av följande skäl:

- (1) Upprättandet av en övergripande strategi för att hantera problematiken kring nödlidande lån är en prioritering för unionen. Samtidigt som det främst är kreditinstitutens och medlemsstaternas ansvar att hantera nödlidande lån finns det också en tydlig unionsdimension när det gäller behovet att minska nuvarande volymer av nödlidande lån samt förhindra en alltför stor ackumulering av nödlidande lån i framtiden. Med tanke på de nära kopplingarna mellan banksystemen och de finansiella systemen i hela unionen där kreditinstitut bedriver verksamhet inom flera jurisdiktioner och medlemsstater finns det stor risk för spridningseffekter mellan medlemsstaterna och unionen i stort, både när det gäller ekonomisk tillväxt och finansiell stabilitet.
- (2) Ett integrerat finansiellt system kommer att ge den ekonomiska och monetära unionen förbättrad motståndskraft genom att underlätta privat riskdelning över gränserna, och samtidigt minska behovet av offentlig riskdelning. För att dessa mål ska kunna uppnås bör unionen fullborda bankunionen och ytterligare utveckla en kapitalmarknadsunion. Att ta itu med stora volymer av nödlidande lån och en eventuell framtida ackumulering av dem är avgörande för att stärka bankunionen eftersom det är nödvändigt för att säkerställa konkurrens inom banksektorn, bevara den finansiella stabiliteten och främja utlåning för att skapa arbetstillfällen och tillväxt inom unionen.

- (3) I sina slutsatser av den 11 juli 2017 om handlingsplan för hantering av nödlidande lån i Europa (*handlingsplanen*) uppmanade rådet olika institutioner att vidta lämpliga åtgärder för att fortsätta arbetet med att minska det stora antalet nödlidande lån i unionen och förhindra en möjlig ackumulation av dem i framtiden. I handlingsplanen fastställs ett övergripande tillvägagångssätt med fokus på en kombination av kompletterande politiska åtgärder inom fyra områden: i) tillsyn av banker och reglering, ii) en reform av ramverken för rekonstruktion, insolvens och skuldindrivning, iii) utveckling av sekundärmarknader för problemtillgångar och iv) främjande av omstrukturering av banksystemet. Åtgärder inom dessa områden ska vidtas på nationell nivå och på unionsnivå om så är lämpligt. Kommissionen gav uttryck för en liknande avsikt i sitt meddelande av den 11 oktober 2017 om fullbordande av bankunionen, där ett omfattande paket efterlystes för att ta itu med problemet med nödlidande lån inom unionen.
- (4) Detta direktiv, tillsammans med andra åtgärder som kommissionen har lagt fram, samt de åtgärder som vidtagits av Europeiska centralbanken (ECB) i samband med banktillsynen inom ramen för den gemensamma tillsynsmekanismen och av Europeiska tillsynsmyndigheten (Europeiska bankmyndigheten) (EBA), som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010¹, kommer att skapa en lämplig miljö för kreditinstitut att hantera nödlidande lån i sina balansräkningar och minska risken för ackumulering av nödlidande lån i framtiden.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

- (5) Vid utvecklingen av makrotillsynsmetoder för att förhindra uppkomsten av systemomfattande risker i samband med nödlidande lån måste Europeiska systemrisknämnden, som inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010¹, när så är lämpligt utfärda makrotillsynsvarningar och makrotillsynsrekommendationer avseende sekundärmarknaden för nödlidande lån.
- (6) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630² införde nya regler i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013, som kräver att kreditinstituten avsätter tillräckliga resurser när nya lån blir nödlidande, vilket bör skapa lämpliga incitament för att hantera nödlidande lån i ett tidigt skede och bör förhindra en alltför stor ackumulering av dem. När lån blir nödlidande skulle effektivare verkställighetsmekanismer för säkrade lån göra det möjligt för kreditinstitut att tillämpa en helhetsstrategi för att ta nödlidande lån i anspråk förutsatt att det finns kraftfulla och effektiva skyddsåtgärder för låntagare. Skulle volymerna av nödlidande lån bli för stora bör dock kreditinstituten kunna sälja dem till andra aktörer på en effektiv, konkurrenskraftig och transparent sekundärmarknad. Behöriga myndigheter för kreditinstituten vägleder dem avseende detta på grundval av deras befintliga bankspecifika befogenheter enligt andra paragrafen i förordning (EU) nr 575/2013³. Om nödlidande lån blir ett betydande och omfattande problem kan medlemsstaterna inrätta nationella tillgångsförvaltningsbolag eller vidta andra alternativa åtgärder inom ramen för de nuvarande reglerna för statligt stöd och resolution av banker.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1092/2010 av den 24 november 2010 om makrotillsyn av det finansiella systemet på EU-nivå och om inrättande av en europeisk systemrisknämnd (EUT L 331, 15.12.2010, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/630 av den 17 april 2019 om ändring av förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller minsta förlusttäckning för nödlidande exponeringar (EUT L 111, 25.4.2019, s. 4).

³ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 (EUT L 176, 27.6.2013, s. 1).

- (7) Detta direktiv bör göra det möjligt för kreditinstituten att bättre hantera lån som blir nödlidande genom att förbättra förutsättningarna att sälja krediten till tredje parter. När kreditinstitut drabbas av en stor ökning av nödlidande lån och saknar personal eller expertis för att förvalta dem korrekt bör de antingen kunna utkontraktera förvaltningen av dessa lån på en specialiserad kreditförvaltare eller överlåta kreditavtalet till en kreditförvärvare som har den riskbenägenhet och expertis som krävs för att förvalta det.
- (8) Även om begreppen *lån* och *banker* ofta nämns i den offentliga debatten i vissa medlemsstater används nedan termerna *kredit* eller *kreditavtal* och *kreditinstitut*. Detta direktiv omfattar dessutom både en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal och det nödlidande kreditavtalet i sig.
- (9) Detta direktiv bör främja utvecklingen av sekundärmarknader för nödlidande lån i unionen genom att undanröja hinder och fastställa skyddsåtgärder för kreditinstitutens överlåtelser av nödlidande lån till kreditförvärvare, samtidigt som låntagarnas rättigheter värnas. Varje åtgärd som vidtas bör harmonisera auktorisationskraven för kreditförvaltare. Genom detta direktiv bör det därför inrättas en unionsomfattande ram för både förvärvare och förvaltare av nödlidande kreditavtal som har utfärdats av kreditinstitut, varvid kreditförvaltarna bör erhålla sin auktorisering från, och omfattas av tillsyn av, medlemsstaternas behöriga myndigheter.

- (10) I nuläget kan kreditförvärvare och kreditförvaltare inte dra nytta av den inre marknaden till följd av hinder som orsakas av skillnader i nationella ordningar eftersom det saknas ett för ändamålet avsett och sammanhängande regelverk och tillsynssystem. För närvarande finns det inga gemensamma unionsstandarder för reglering av kreditförvaltare. Framför allt har det inte införts några gemensamma standarder för att reglera skuldindrivning.
- Medlemsstaterna har mycket olika regler för hur kreditförvärvare kan erhålla kreditavtal från kreditinstitut. Kreditförvärvare som köper krediter som utfärdats av kreditinstitut regleras inte i vissa medlemsstater medan de i andra medlemsstater omfattas av olika krav, ibland även av ett krav på att erhålla auktorisation som om de vore kreditinstitut. Dessa skillnader mellan de rättsliga kraven har medfört betydande hinder för lagliga gränsöverskridande förvärv av krediter i unionen främst genom ökade efterlevnadskostnader vid förvärv av kreditportföljer. Resultatet är att kreditförvärvare bedriver verksamhet i ett begränsat antal medlemsstater, vilket har lett till svag konkurrens på den inre marknaden eftersom antalet intresserade kreditförvärvare fortfarande är lågt. Detta har i sin tur lett till en ineffektiv sekundärmarknad för nödlidande lån. Dessutom är volymerna på de huvudsakligen nationella marknaderna för nödlidande lån oftast små.

- (11) Det begränsade deltagandet av kreditförvärvare har resulterat i låg efterfrågan, svag konkurrens och låga köpkurser för kreditavtalsportföljer på sekundärmarknaderna, vilket avskräcker kreditinstituten från att sälja nödlidande kreditavtal. Det finns alltså en tydlig unionsdimension vad gäller utvecklingen av marknader för krediter som beviljas av kreditinstitut och som säljs till kreditförvärvare. Å ena sidan bör det vara möjligt för kreditinstituten att sälja nödlidande kreditavtal på unionsnivå på effektiva, konkurrenskraftiga och transparenta sekundärmarknader. Å andra sidan gör fullbordandet av bankunionen och kapitalmarknadsunionen det nödvändigt att agera för att förhindra ackumulering av nödlidande kreditavtal i kreditinstitutens balansräkningar så att de kan fortsätta att utföra sin uppgift att finansiera ekonomin. Därför omfattar detta direktiv kreditförvärvare som agerar inom ramen för sin handels-, närings-, eller yrkesverksamhet när de förvärvar ett kreditavtal endast om det kreditavtalet är ett nödlidande kreditavtal.
- (12) Nödlidande krediter som ursprungligen beviljats av ett kreditinstitut kan upphöra att vara nödlidande under kreditförvaltningsprocessens gång. I det fallet bör kreditförvaltarna ha möjlighet att fortsätta att bedriva sin verksamhet på basis av sin auktorisation som kreditförvaltare i enlighet med detta direktiv.

- (13) Vissa medlemsstater reglerar kreditförvaltningsverksamhet, men i varierande utsträckning. För det första har bara vissa medlemsstater reglerat denna verksamhet, och de som har gjort det definierar den på mycket olika sätt. De ökade regelefterlevnadskostnaderna utgör ett hinder för utvecklingen av expensionsstrategier genom sekundär etablering eller tillhandahållande av gränsöverskridande tjänster. För det andra kräver ett betydande antal medlemsstater auktorisation för viss verksamhet som dessa kreditförvaltare utför. Denna auktorisation ställer olika krav och ger inte möjlighet till gränsöverskridande utvidgning av verksamheten. Även detta utgör ett hinder för tillhandahållandet av gränsöverskridande tjänster. I vissa fall krävs slutligen lokal etablering enligt lag, vilket hindrar utövandet av friheten att tillhandahålla gränsöverskridande tjänster.
- (14) Medan kreditförvaltare kan erbjuda sina tjänster till kreditinstitut och kreditförvärvare som inte är kreditinstitut, är en konkurrenskraftig och integrerad marknad för kreditförvaltare kopplad till utvecklingen av en konkurrenskraftig och integrerad marknad för kreditförvärvare. Kreditförvärvare beslutar ofta att utkontraktera kreditförvaltningsverksamhet till andra enheter, eftersom de saknar kapacitet att själva förvalta krediter, och kan därför vara ovilliga att förvärva krediter från kreditinstitut om de inte kan utkontraktera vissa verksamheter.

- (15) Avsaknaden av konkurrenstryck på marknaden för förvärv av krediter och för kreditförvaltningsverksamhet resulterar i att kreditförvaltningsfirmor debiterar kreditförvärvare höga avgifter för sina tjänster och leder till låga priser på sekundärmarknaderna för krediter. Detta minskar incitamenten för kreditinstitut att minska sina nivåer av nödlidande lån.
- (16) Därför krävs åtgärder på unionsnivå för att hantera kreditförvärvares och kreditförvaltares ställning i förhållande till nödlidande krediter som ursprungligen beviljats av kreditinstitut. Detta direktiv påverkar dock inte tillämpningen av reglerna i unionsrätten och nationell rätt om kreditgivning, inbegripet i fall då kreditförvaltare kan anses bedriva kreditförmedling. Detta direktiv påverkar inte heller tillämpningen av nationella regler om införande av ytterligare krav för en kreditförvärvare eller en kreditförvaltare när det gäller omförhandlingen av villkoren och bestämmelserna i ett kreditavtal.
- (17) Det står medlemsstaterna fritt att reglera kreditförvaltningsverksamhet som inte omfattas av detta direktivs tillämpningsområde, såsom tjänster som erbjuds för kreditavtal som utfärdats av andra institut än kreditinstitut eller kreditförvaltningsverksamhet som utförs av fysiska personer, inbegripet genom att införa krav som är likvärdiga med vad som föreskrivs i detta direktiv. Dessa enheter och fysiska personer skulle dock inte kunna använda sig av en eventuell passordning för sådana tjänster i andra medlemsstater.

- (18) Detta direktiv bör inte påverka begränsningar enligt nationell rätt som rör överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller en överlåtelse av det nödlidande kreditavtalet i sig som inte avslutats i enlighet med nationell civilrätt så att alla de belopp som ska betalas enligt kreditavtalet omedelbart förfaller till betalning, när detta krävs för överlåtelse till en enhet utanför banksystemet. Detta innebär att det med hänsyn till nationella regler kommer att finnas medlemsstater där icke-reglerade kreditgivares förvärv av nödlidande kreditavtal som inte förfallit, som varit förfallna mindre än 90 dagar eller som inte avslutats i enlighet med nationell civilrätt även i fortsättningen kommer att vara begränsad. Det står medlemsstaterna fritt att reglera överlåtelse av kreditavtal som inte avser nödlidande lån, inbegripet genom att införa krav som är likvärdiga med vad som föreskrivs enligt detta direktiv.

- (19) Detta direktiv bör inte påverka unionsrätten om civilrättsligt samarbete, i synnerhet bestämmelserna om den tillämpliga rätten för avtalsförpliktelser och behörighet, inbegripet tillämpningen av dessa akter och bestämmelser i enskilda fall enligt Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 593/2008¹ och (EU) nr 1215/2012². Alla kreditgivare och personer som företräder dem är skyldiga att respektera unionsrätten i sina kontakter med konsumenter och nationella myndigheter för att säkerställa att konsumenternas rättigheter skyddas.
- (20) Kreditförvaltare och kreditförvärvare bör alltid handla i god anda, behandla låntagarna rättvist och respektera deras personliga integritet. De bör inte trakassera låntagarna eller ge dem vilseledande information. Före den första skuldindrivningen och när låntagarna så begär bör de lämna information till låntagarna om bland annat den överlåtelse som ägt rum, identiteten på och kontaktuppgifter till kreditförvärvaren och kreditförvaltaren, om en sådan har utsetts, samt information om de belopp som låntagaren ska betala och en förklaring om att all relevant unionsrätt och nationell rätt fortfarande är tillämplig.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 593/2008 av den 17 juni 2008 om tillämplig lag för avtalsförpliktelser (Rom I) (EUT L 177, 4.7.2008, s. 6).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 351, 20.12.2012, s. 1).

- (21) Detta direktiv minskar dessutom inte tillämpningsområdet för unionens konsumentskyddsregler och i den mån kreditförvärvare betraktas som kreditgivare i Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG¹ och 2014/17/EU² bör de omfattas av de särskilda skyldigheter som anges i artikel 20 i direktiv 2008/48/EG respektive artikel 35 i direktiv 2014/17/EU. Dessutom påverkar detta direktiv inte tillämpningen av det konsumentskydd som garanteras genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG³, vilket förbjuder otillbörliga affärsmetoder, inbegripet metoder i samband med verkställigheten av ett avtal där konsumenten blir vilseledd angående sina rättigheter eller skyldigheter eller utsätts för trakasserier, tvång eller otillbörlig påverkan, inbegripet i fråga om tidpunkt, plats, art eller varaktighet i samband med verkställighetsåtgärder, i form av användning av hotfullt eller kränkande språk eller beteende eller hot om vidtagande av åtgärder som inte lagligen kan genomföras.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/48/EG av den 23 april 2008 om konsumentkreditavtal och om upphävande av rådets direktiv 87/102/EEG (EUT L 133, 22.5.2008, s. 66).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/17/EU av den 4 februari 2014 om konsumentkreditavtal som avser bostadsfastighet och om ändring av direktiven 2008/48/EG och 2013/36/EU och förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 60, 28.2.2014, s. 34).

³ Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 11.6.2005, s. 22).

- (22) I artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna säkerställs rätten till en rättvis och offentlig rättegång inför en oavhängig och opartisk domstol och möjligheten att erhålla rådgivning, låta sig försvaras och företrädas av en jurist. Detta kan vara av särskild betydelse för en fullständig och heltäckande förståelse för alla sakfrågor och rättsliga argument i ärendet och för att säkerställa en grundlig förberedelse av domstolsrepresentationen i tvisten. Låntagare som saknar tillräckliga medel bör kunna få rättshjälp, om detta är nödvändigt för att säkerställa en effektiv tillgång till rättslig prövning och på de villkor som fastställs i tillämplig nationell rätt.

- (23) Unionens kreditinstitut bedriver kreditförvaltningsverksamhet som en del av den normala verksamheten. De har samma skyldigheter avseende kreditavtal som de själva har utfärdat och kreditavtal som de har köpt från ett annat kreditinstitut. Eftersom de redan regleras och står under tillsyn, skulle tillämpning av detta direktiv på deras kreditförvaltnings eller kreditköpsverksamhet innebära en onödig dubblering av auktorisations- och efterlevnadskostnaderna, och de omfattas därför inte av detta direktiv. Kreditinstitutens utkontraktering av kreditförvaltningsverksamhet, avseende både icke-nödlidande och nödlidande kreditavtal, till kreditförvaltare eller andra tredje parter, faller också utanför tillämpningsområdet för detta direktiv, eftersom kreditinstituten redan måste följa de tillämpliga reglerna för utkontraktering. Kreditgivare som inte är kreditinstitut men som ändå står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU och som bedriver kreditförvaltningsverksamhet avseende krediter som beviljas konsumenter som en del av den normala verksamheten omfattas inte heller av detta direktiv när de i den medlemsstaten utför kreditförvaltningsverksamhet. Dessutom bör förvaltare av alternativa investeringsfonder, förvaltningsbolag och investeringsbolag (förutsatt att ett investeringsbolag inte har utsett ett förvaltningsbolag) som är auktoriserade eller registrerade enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG¹ eller Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU² inte heller omfattas av detta direktivs tillämpningsområde. Slutligen finns det vissa yrkesgrupper som bedriver sidoverksamheter som liknar kreditförvaltningsverksamhet som en del av sitt yrke, nämligen notaries, advokater och utmätningsmän som utövar sin yrkesverksamhet enligt nationell rätt, och som verkställer bindande åtgärder, och därför bör medlemsstaterna kunna undanta dessa yrkesgrupper från tillämpningen av detta direktiv.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/65/EG av den 13 juli 2009 om samordning av lagar och andra författningar som avser företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) (EUT L 302, 17.11.2009, s. 32).

² Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (EUT L 174, 1.7.2011, s. 1).

- (24) För att göra det möjligt för befintliga kreditförvärvare och kreditförvaltare att anpassa sig till kraven i de nationella bestämmelserna varigenom detta direktiv införlivas, och särskilt för att möjliggöra för kreditförvaltare att bli auktoriserade, tillåter detta direktiv enheter som för närvarande tillhandahåller kreditförvaltningsverksamhet enligt nationell rätt att fortsätta med detta i sin hemmedlemsstat under sex månader efter det att tidsfristen för införlivande av detta direktiv har löpt ut. Efter utgången av den sexmånadersperioden bör endast kreditförvaltare som är auktoriserade enligt nationell rätt varigenom detta direktiv införlivas tillåtas att bedriva verksamhet på marknaden.
- (25) Medlemsstater som redan tillämpar likvärdiga eller strängare regler än vad som fastställs i detta direktiv för kreditförvaltningsverksamhet bör i sin nationella rätt varigenom detta direktiv införlivas kunna möjliggöra för befintliga enheter som tillhandahåller kreditförvaltningsverksamhet att automatiskt erkännas som auktoriserade kreditförvaltare.
- (26) Auktorisationen av en kreditförvaltare för att tillhandahålla kreditförvaltningsverksamhet i hela unionen bör omfattas av enhetliga och harmoniserade villkor som bör tillämpas på ett proportionellt sätt av de behöriga myndigheterna.

- (27) För att undvika en försämring av skyddet för låntagare och för att främja förtroendet bör det i villkoren för att bevilja och behålla en auktorisation som kreditförvaltare säkerställas att personer som har ett kvalificerat innehav i kreditförvaltaren och medlemmarna av dess ledning eller administrativa organ inte finns i belastningsregistret i fråga om brott med anknytning till bland annat egendomsbrott, brott i samband med finansiell verksamhet, penningtvätt, bedrägeri eller brott mot den fysiska integriteten och inte är föremål för ett insolvensförfarande eller tidigare har förklarats i konkurs, såvida de inte har förklarats återställda i enlighet med nationell rätt. Efterlevnaden av kravet på att medlemmar i kreditförvaltares lednings- eller förvaltningsorgan ska ha handlat på ett transparent, öppet och samarbetsvilligt sätt i sina tidigare affärsförbindelser med tillsyns- och regleringsmyndigheter bör bedömas på grundval av den information som den behöriga myndigheten har tillgång till eller kännedom om vid den tidpunkt då auktorisationen beviljas. Om ingen information finns tillgänglig, eller om det saknas kännedom om information, eller om det inte finns någon tidigare samverkan med tillsyns- och regleringsmyndigheterna vid den tidpunkten, anses kravet vara uppfyllt.

- (28) Medlemsstaterna bör säkerställa att en kreditförvaltares ledningsorgan i sin helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna bedriva verksamhet på ett kompetent och ansvarsfullt sätt med avseende på den verksamhet som ska utföras. Det är upp till varje medlemsstat att fastställa kraven avseende gott anseende, tillräckliga kunskaper och erfarenheter, men dessa krav bör inte försämra den fria rörligheten för auktoriserade kreditförvaltare inom unionen. EBA bör i det syftet utarbeta riktlinjer för att minska risken för skilda tolkningar av kraven på tillräckliga kunskaper och erfarenheter. För att säkerställa överensstämmelse med reglerna om låntagarskydd och reglerna om skydd av personuppgifter bör lämpliga styrformer och interna kontrollmekanismer, liksom lämpliga förfaranden för registrering och hantering av klagomål, inrättas och vara föremål för tillsyn. Kreditförvaltarna bör dessutom ha infört lämpliga förfaranden för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, om kreditförvaltare i de nationella bestämmelser varigenom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849¹ införlivats har utsetts till ansvariga enheter för att förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism. Dessutom bör kreditförvaltarna vara skyldiga att agera rättvist och med vederbörlig hänsyn till låntagares ekonomiska situation. Om det på nationell nivå finns skuldrådgivningstjänster som underlättar skuldåterbetalning, bör kreditförvaltare överväga att hänvisa låntagare till sådana tjänster.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/849 av den 20 maj 2015 om åtgärder för att förhindra att det finansiella systemet används för penningtvätt eller finansiering av terrorism, om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 648/2012 och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/60/EG och kommissionens direktiv 2006/70/EG (EUT L 141, 5.6.2015, s. 73).

- (29) Medlemsstaterna bör i sin nationella rätt varigenom detta direktiv införlivas fastställa huruvida kreditförvaltare inom deras territorium tillåts ta emot och inneha medel från låntagare när de utför kreditförvaltningsverksamhet. I de fall där mottagande och innehav av medel från låntagare är tillåtet i en medlemsstat och kreditförvaltare avser att göra detta som en del av sin affärsmodell bör ytterligare krav gälla för dessa kreditförvaltare, för att hantera de risker som kan uppstå i händelse av insolvens, nämligen innehav av separata konton och medel, samt vid skuldavskrivning för låntagaren. Om en kreditförvaltares hemmedlemsstat förbjuder kreditförvaltare att ta emot och inneha medel från låntagare, kan en kreditförvaltare inte göra detta, varken i sin hemmedlemsstat eller i någon värdmedlemsstat, även om en värdmedlemsstat tillåter mottagande och innehav av medel, eftersom kreditförvaltaren inte har auktoriserats för detta ändamål av sin hemmedlemsstat. Om en hemmedlemsstat däremot tillåter kreditförvaltare att ta emot och inneha medel från låntagare och i sin nationella rätt införlivar relevanta krav, bör en kreditförvaltare kunna ta emot och inneha medel från låntagare i sin hemmedlemsstat och i varje värdmedlemsstat som också tillåter mottagande och innehav av medel från låntagare.

- (30) För att undvika långdragna förfaranden och osäkerhet är det nödvändigt att fastställa krav avseende den information som sökande för auktorisering som kreditförvaltare måste lägga fram, samt rimliga tidsfrister för att utfärda en auktorisation och villkoren för att återkalla den. När de behöriga myndigheterna återkallar en auktorisation för en kreditförvaltare som tillhandahåller kreditförvaltningsverksamhet i andra medlemsstater bör de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten och även i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, underrättas. Det bör också inrättas ett uppdaterat offentligt register eller en förteckning i hemmedlemsstaten och värdmedlemsstaten som ska vara allmänt tillgänglig på de behöriga myndigheternas webbplats för att säkerställa transparens när det gäller antalet auktoriserade kreditförvaltare och deras identitet.
- (31) Avtalsförhållandet mellan kreditförvaltaren och kreditförvärvaren och kreditförvaltarens skyldigheter gentemot kreditförvärvaren bör inte ändras genom utkontrakteringen av kreditförvaltarens verksamhet till tillhandahållare av kreditförvaltning. Kreditförvaltarna bör ansvara för att se till att utkontrakteringen av deras kreditförvaltningsverksamhet till tillhandahållare av kreditförvaltning inte leder till otillbörliga operativa risker eller till att tillhandahållaren av kreditförvaltning inte följer samtliga rättsliga krav i unionsrätten eller nationell rätt, och inte heller begränsar en rättslig myndighets förmåga att utöva sina skyldigheter och skydda låntagarnas rättigheter.

- (32) När en kreditförvärvare överlåter förvaltningen och verkställigheten av ett kreditavtal till en kreditförvaltare, delegerar kreditförvärvaren sina rättigheter och skyldigheter samt den direkta kontakten med låntagaren till kreditförvaltaren men förblir ytterst ansvarig. Därför bör förhållandet mellan kreditförvärvaren och kreditförvaltaren fastställas tydligt i ett skriftligt kreditförvaltningsavtal och det bör vara möjligt för de behöriga myndigheterna att kontrollera hur ett sådant förhållande har bestämts. Dessutom bör kreditförvaltarna agera rättvist och med vederbörlig hänsyn till låntagarnas ekonomiska situation. I den mån en kreditförvärvare inte själv sköter förvaltningen av de förvärvade kreditavtalen bör medlemsstaterna kunna föreskriva att kreditförvaltaren och kreditförvärvaren måste komma överens i kreditförvaltningsavtalet om att kreditförvaltaren ska underrätta kreditförvärvaren innan kreditförvaltningsverksamhet utkontrakteras.
- (33) För att säkerställa kreditförvaltarnas rätt att bedriva gränsöverskridande verksamhet och för att tillhandahålla tillsyn över dem inrättas genom detta direktiv ett förfarande för att en auktoriserad kreditförvaltare ska ha rätt att bedriva gränsöverskridande verksamheter. Kommunikationen mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna samt med kreditförvaltaren bör ske inom rimliga tidsfrister. De behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades bör också få information om gränsöverskridande verksamhet från de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten.

- (34) En kreditförvaltare som bedriver verksamhet i en värdmedlemsstat bör omfattas av de restriktioner och krav som fastställs i värdmedlemsstatens nationella rätt i enlighet med detta direktiv, inbegripet, i tillämpliga fall, förbudet mot att ta emot och inneha medel från låntagare som inte är kopplade till andra auktorisationskrav för kreditförvaltare. Om det enligt de nationella bestämmelser i en värdmedlemsstat varigenom detta direktiv införlivas införs ytterligare krav för auktorisation som kreditförvaltare bör sådana ytterligare krav inte tillämpas på kreditförvaltare som utför gränsöverskridande kreditförvaltningsverksamhet i den värdmedlemsstaten.
- (35) För att säkerställa en effektiv och ändamålsenlig tillsyn över gränsöverskridande kreditförvaltare bör det inrättas ett särskilt ramverk för samarbete mellan de behöriga myndigheterna i hem- och värdmedlemsstaterna och, när så är lämpligt, de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades. Det ramverket bör möjliggöra informationsutbyte, samtidigt som konfidentialiteten, tystnadsplikten och skyddet av enskildas och företags rättigheter bevaras, inspektioner på plats och på distans, tillhandahållandet av bistånd samt anmälan av resultaten av kontroller och inspektioner och eventuella åtgärder som vidtas.

- (36) En viktig förutsättning för att kreditförvärvare och kreditförvaltare ska kunna ta på sig rollen bör vara att de har möjlighet att få tillgång till all relevant information och medlemsstaterna bör säkerställa att detta är möjligt, samtidigt som unionens dataskyddsregler och de nationella dataskyddsreglerna iakttas. I det sammanhanget är det viktigt att kreditinstituten tillhandahåller detaljerad information till presumtiva kreditförvärvare så att de kan göra en egen bedömning av värdet av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig. Kreditinstituten bör tillhandahålla den informationen endast en gång under processen, antingen under den inledande fasen eller efterföljande faser, men under alla omständigheter innan överlåtelseavtalet ingås. Den skyldigheten att tillhandahålla information är nödvändig och motiverad för att presumtiva kreditförvärvare ska kunna göra välgrundade val innan de ingår en transaktion, och det är därför legitimt för kreditinstituten att dela låntagarnas personuppgifter med presumtiva kreditförvärvare. Sådan information bör strikt begränsas till vad som är nödvändigt för att presumtiva kreditförvärvare ska kunna bedöma värdet av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller av det nödlidande kreditavtalet i sig, och sannolikheten för att få ersättning för avtalets värde. Medlemsstater bör se till att tillhandahållandet av information till presumtiva kreditförvärvare och den efterföljande användningen av denna information överensstämmer med unionens relevanta dataskyddsramverk.

- (37) Om ett kreditinstitut överlåter nödlidande kreditavtal bör det vara skyldigt att två gånger per år informera sin behöriga myndighet och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter om åtminstone det sammanlagda utestående saldot för de överlåtna kreditportföljerna, samt antalet lån som ingår och storleken på dessa och huruvida överlåtelsen omfattar kreditavtal som ingåtts med konsumenter. För varje kreditportfölj som överlåts i en enda transaktion bör informationen inbegripa kreditförvärvarens identifieringskod för juridisk person (LEI-kod), eller i tillämpliga fall dess företrädares LEI-kod, eller, när denna inte är tillgänglig, kreditförvärvarens identitet och adress och, i förekommande fall, adress och identitet för dess företrädare i unionen. De behöriga myndigheterna bör kunna kräva att informationen i stället tillhandahålls kvartalsvis när de anser det nödvändigt, även på grund av det stora antalet transaktioner under en krisperiod. De behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten bör vara skyldiga att överföra dessa uppgifter till de myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över kreditförvärvaren. Sådana transparenskrav möjliggör en harmoniserad och effektiv övervakning av överlåtelsen av kreditavtal inom unionen. I syfte att uppfylla proportionalitetsprincipen bör de behöriga myndigheterna, för att undvika dubbelarbete, beakta den information som de redan har tillgång till på andra sätt, särskilt när det gäller kreditinstitut. Medlemsstaterna bör säkerställa att kraven på anmälan till de behöriga myndigheterna avseende en kreditportfölj förblir kreditförvaltarens ansvar efter det att denna portfölj har överlåtits till en kreditförvärvare.

- (38) I handlingsplanen erkändes det att kreditinstitutens datainfrastruktur skulle stärkas genom enhetliga och standardiserade data för nödlidande kreditavtal. EBA har utvecklat datamallar som ger information om kreditexponeringar utanför handelslagret och gör det möjligt för potentiella förvärvare att utvärdera kreditavtalens värde och genomföra en due diligence-granskning. Att tillämpa sådana mallar på kreditavtal skulle å ena sidan minska det asymmetriska informationsförhållandet mellan potentiella förvärvare och säljare av kreditavtal och därmed bidra till utvecklingen av en fungerande sekundärmarknad i unionen. Å andra sidan kan sådana datamallar, om de är alltför detaljerade, skapa en alltför stor börda för kreditinstituten utan någon märkbar vinst i fråga om information. EBA bör därför göra en översyn av datamallarna, i syfte att vidareutveckla dem så att de blir tekniska genomförandestandarder för kreditinstituten. Kreditinstituten bör vara skyldiga att använda datamallarna för överlåtelser av nödlidande kreditavtal, inklusive överlåtelser till andra kreditinstitut. Den skyldigheten bör endast tillämpas på överlåtelser av nödlidande kreditavtal och omfattar inte komplexa transaktioner där nödlidande kreditavtal ingår som en del av en sådan transaktion, inbegripet försäljning av filialer, försäljning av affärsområden eller försäljning av kunders portföljer som inte är begränsade till nödlidande kreditavtal och överlåtelser som en del av en pågående omstrukturering av det säljande kreditinstitutet inom ramen för insolvens-, resolutions- eller likvidationsförfaranden. För att proportionalitetsprincipen ska uppfyllas bör dessa informationskrav tillämpas på kreditinstituten på ett proportionellt sätt med hänsyn till krediternas art och storlek.

Samtidigt bör kreditinstitutens skyldighet att följa datamodeller ta hänsyn till datumet för ingåendet av de nödlidande kreditavtalen. Andra säljare av kreditavtal bör kunna använda dessa standarder för att underlätta värderingen av de kreditavtal som saluförs. När det gäller värdepapperiseringstransaktioner bör dessutom, om obligatoriska mallar avseende transparens föreskrivs, all dubbelrapportering till följd av detta direktiv undvikas.

- (39) Kommissionen bör ges befogenhet att anta tekniska standarder för genomförande som utvecklats av EBA för att specificera de mallar som kreditinstituten ska använda för att tillhandahålla den information som krävs enligt detta direktiv. Kommissionen bör anta dessa tekniska standarder för genomförande genom genomförandeakter enligt artikel 291 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
- (40) Eftersom kreditförvärvarna inte skapar nya krediter utan i stället och som föreskrivs i detta direktiv endast köper befintliga nödlidande kreditavtal på egen risk orsakar de inte tillsynsproblem och deras potentiella bidrag till systemrisken är försumbar. Det är därför inte berättigat att kräva att kreditförvärvare ska ansöka om auktorisation, men det är dock viktigt att unionens regler och de nationella reglerna för konsumentskydd fortsätter att tillämpas och att låntagarnas rättigheter även i fortsättningen är de som följer av det ursprungliga kreditavtalet.

- (41) Kreditförvärvare från tredjeländer skulle kunna göra det svårare för unionens låntagare att åberopa sina rättigheter enligt unionsrätten och för de nationella myndigheterna att övervaka verkställigheten av nödlidande kreditavtal. Kreditinstitut skulle även kunna avskräckas från att överlåta sådana nödlidande kreditavtal till förvärvare från tredjeländer på grund av anseenderisken. I den mån som företrädaren för en kreditförvärvare från tredjeland av krediter som beviljats fysiska personer, inbegripet konsumenter och egenföretagare, eller av krediter som beviljats mikroföretag och små och medelstora företag, inte är ett kreditinstitut eller ett annat institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU, eller en kreditförvaltare som auktoriserats i unionen, bör företrädaren utse en sådan enhet för att säkerställa att samma standarder avseende låntagarnas rättigheter bibehålls efter att det nödlidande kreditavtalet överlåtits.
- (42) För att bättre säkerställa att samma standarder avseende konsumenters rättigheter bibehålls efter att ett nödlidande kreditavtal överlåtits bör dessutom en kreditförvärvare som har hemvist i unionen, eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor, i unionen också vara skyldiga att utse ett kreditinstitut eller ett annat institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU, eller en kreditförvaltare, för att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på nödlidande kreditavtal som ingåtts med konsumenter.

- (43) Världmedlemsstaterna bör kunna utvidga skyldigheten att utse en kreditförvaltare i förhållande till andra kreditavtal. Om överlåtelsen av en kreditportfölj omfattar både kreditavtal med konsumenter, andra fysiska personer eller små och medelstora företag för vilka det krävs att ett kreditinstitut eller ett annat institut än ett kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU eller en kreditförvaltare utses, och samtidigt även omfattar andra kreditavtal för vilka detta inte krävs, bör kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, dennes företrädare, uppfylla denna skyldighet att utse ett kreditinstitut, ett annat institut eller en kreditförvaltare, när det gäller kreditavtal med konsumenter, andra fysiska personer eller små och medelstora företag. Kreditförvaltaren och kreditförvärvaren bör följa tillämplig unionsrätt och nationell rätt, och de nationella myndigheterna i de enskilda medlemsstaterna bör ges nödvändiga befogenheter att effektivt övervaka deras verksamhet.
- (44) När en kreditförvärvare, eller dennes företrädare som utsetts i enlighet med detta direktiv, är skyldig att utse en kreditförvaltare, ett kreditinstitut eller ett annat institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU, och väljer att själv förvalta och verkställa de rättigheter och skyldigheter som rör en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig, är kreditförvärvaren, eller dennes företrädare som utsetts i enlighet med detta direktiv, att betrakta som en kreditförvaltare och bör därför auktoriseras enligt detta direktiv.

- (45) Kreditförvärvare som använder kreditförvaltare, kreditinstitut eller andra institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU bör informera de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om detta så att de relevanta behöriga myndigheterna kan utöva sina tillsynsbefogenheter i förhållande till hur kreditförvaltaren, kreditinstitutet eller det andra institutet som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU behandlar låntagaren. Kreditförvärvare bör också i god tid informera de behöriga myndigheter som ansvarar för tillsynen över dem om de anlitar en annan kreditförvaltare, ett annat kreditinstitut eller ett annat institut än kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med direktiv 2008/48/EG eller direktiv 2014/17/EU.
- (46) Kreditförvärvare som direkt verkställer det kreditavtal som förvärvats bör göra det i enlighet med den lag som är tillämplig på kreditavtalet, inbegripet de konsumentskyddsregler som gäller för låntagaren. Nationella regler, särskilt beträffande verkställighet av avtal, konsumentskydd och straffrätt fortsätter att tillämpas och de behöriga myndigheterna bör säkerställa att kreditförvärvarna följer dessa regler på medlemsstaternas territorium.

- (47) För att underlätta verkställigheten av de skyldigheter som fastställs i detta direktiv, bör det i nationell rätt varigenom detta direktiv införlivas föreskrivas att när ett avtal om överlåtelse av ett kreditavtal ingås och en kreditförvärvare inte har hemvist i unionen, eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen, utser kreditförvärvaren från tredjeland en företrädare som har hemvist i unionen, eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen och som har i uppdrag att bli kontaktad av de behöriga myndigheterna utöver eller i stället för kreditförvärvaren. Den företrädaren ansvarar för de skyldigheter som åläggs kreditförvärvare genom detta direktiv utan att det påverkar de skyldigheter som ålagts kreditförvaltarna. Kreditförvärvare som överlåter nödlidande kreditavtal bör, två gånger per år och på aggregerad nivå, informera den behöriga myndigheten i hemmedlemsstaten om åtminstone det sammanlagda utestående saldot för de överlåtna kreditportföljerna, samt antalet krediter som ingår och storleken på dessa och huruvida det omfattar avtal som ingåtts med konsumenter. För varje kreditportfölj som överlåts i en enda transaktion bör informationen inbegripa kreditförvärvarens identifieringskod för juridisk person (LEI-kod), eller i tillämpliga fall identifieringskoden för dess företrädare i unionen, eller, när denna inte är tillgänglig, kreditförvärvarens identitet och adress och, i förekommande fall, adress och identitet för dess företrädare i unionen. De behöriga myndigheterna bör kunna kräva att informationen i stället tillhandahålls kvartalsvis när de anser det nödvändigt, även på grund av det stora antalet transaktioner under en krisperiod.

- (48) För närvarande har olika myndigheter ansvar för auktorisation av och tillsyn över kreditförvaltare och kreditförvärvare i medlemsstaterna, och det är därför viktigt att medlemsstaterna förtydligar rollen för dessa myndigheter och tilldelar tillräckliga befogenheter, särskilt eftersom de skulle kunna behöva utöva tillsyn över enheter som tillhandahåller tjänster i andra medlemsstater. För att säkerställa en effektiv och proportionerlig tillsyn i hela unionen bör medlemsstaterna bevilja de behöriga myndigheterna nödvändiga befogenheter för att utföra sitt uppdrag enligt detta direktiv, inbegripet behörighet att få tillgång till nödvändig information, utreda eventuella överträdelser av detta direktiv, hantera låntagarnas klagomål och ålägga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder, inbegripet återkallelse av auktorisationen. När sådana administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder tillämpas bör medlemsstaterna säkerställa att de behöriga myndigheterna tillämpar dem på ett proportionerligt sätt och motiverar sina beslut samt att dessa beslut bör bli föremål för rättslig prövning även i ärenden där de behöriga myndigheterna inte agerar inom de angivna tidsfristerna.

- (49) Bestämmelserna om överträdelser av detta direktiv påverkar inte medlemsstaternas rätt att ingripa i fall av överträdelser av nationell rätt, rörande till exempel konsumentskydd, låntagares rättigheter eller brottslig verksamhet. I sådana fall är det de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten och i den medlemsstat där krediten beviljades som är behöriga att avgöra om nationell rätt har överträtts och därmed begränsas inte deras befogenheter genom detta direktiv.
- (50) Eftersom de sekundära kreditmarknadernas prestation i stor utsträckning kommer att vara beroende av de involverade enheternas goda rykte bör kreditförvaltarna inrätta en effektiv mekanism för att behandla låntagares klagomål. Medlemsstaterna bör säkerställa att de myndigheter som är behöriga att utöva tillsyn över kreditförvärvare och kreditförvaltare har effektiva och tillgängliga förfaranden för att hantera låntagares klagomål.

- (51) Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2016/679¹ och (EU) 2018/1725² tillämpas på behandling av personuppgifter vid tillämpningen av detta direktiv. Särskilt när personuppgifter behandlas med avseende på det här direktivet bör det exakta syftet anges, relevant rättslig grund åberopas, relevanta säkerhetskrav i förordning (EU) 2016/679 följas och principerna om nödvändighet, proportionalitet, ändamålsbegränsning, och transparens och proportionerlig lagringstid för uppgifter tillämpas. För dessa ändamål är en uppförandekod för hela branschen, i enlighet med artikel 40 i förordning (EU) 2016/679, att föredra. Dessutom bör inbyggt skydd av personuppgifter och dataskydd som standard ingå i alla databehandlingssystem som utvecklas och används inom ramen för detta direktiv. Likaså bör det administrativa samarbetet och ömsesidiga biståndet mellan medlemsstaternas behöriga myndigheter vara förenligt med de regler om skydd av personuppgifter som fastställs i förordning (EU) 2016/679 och följa de nationella regler om skydd av personuppgifter varigenom unionsrätten genomförs.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

² Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (52) För att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå fastställs i unionsrätten och i nationell rätt ett antal rättigheter och skyddsåtgärder med anknytning till kreditavtal som beviljats en konsument. Dessa rättigheter och skyddsåtgärder är i synnerhet tillämpliga på förhandlingar om och ingående av kreditavtal, på användning av otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter enligt direktiv 2005/29/EG och på kreditavtalets prestationer eller avsaknad av prestationer. Detta är särskilt fallet när det gäller långsiktiga konsumentkreditavtal som omfattas av direktiv 2014/17/EU med avseende på konsumenternas rätt att helt eller delvis fullgöra sina skyldigheter enligt ett kreditavtal innan det kreditavtalet löper ut eller att i tillämpliga fall bli informerade genom det standardiserade EU-faktabladet om en eventuell överlåtelse av kreditavtalet till en kreditförvärvare. Låntagarens rättigheter bör inte heller ändras om överlåtelsen av kreditavtalet mellan ett kreditinstitut och en kreditförvärvare sker i form av att avtalet förnyas. Som en allmän princip bör det säkerställas att låntagare inte får sämre villkor till följd av överlåtelsen av deras kreditavtal från ett kreditinstitut till en kreditförvärvare. Detta direktiv bör inte hindra medlemsstaterna från att tillämpa strängare bestämmelser för att skydda låntagare.
- (53) Utan att det påverkar andra skyldigheter enligt direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU, och i syfte att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå, bör dessa direktiv ändras för att säkerställa att konsumenten i god tid och innan villkoren i kreditavtalet eventuellt ändras får en tydlig och fullständig förteckning över alla sådana ändringar, tidsplanen för genomförandet av dem och nödvändiga uppgifter samt namnet på och adressen till den myndighet där konsumenten kan lämna in ett klagomål.

- (54) Information om ändring av bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal enligt direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU som införs genom ändringarna i det här direktivet bör inte påverka konsumenträttigheter som fastställs i direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU, inbegripet rätten till information.
- (55) Den vikt som läggs av unionslagstiftaren vid det konsumentskydd som anges i rådets direktiv 93/13/EEG¹ och i direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU innebär att en överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller kreditavtalet i sig till en kreditförvärvare inte på något sätt bör påverka den skyddsnivå som beviljas konsumenterna genom unionsrätten. Kreditförvärvare och kreditförvaltare bör därför följa den unionsrätt och nationella rätt som är tillämplig på det ursprungliga kreditavtalet och låntagaren bör behålla samma skyddsnivå som tillhandahålls enligt tillämplig unionsrätt och nationell rätt eller som avgörs enligt unionens eller nationella lagvalsregler. Medlemsstaterna bör se till att inga andra kostnader avseende överlåtelsen av kreditavtalet än de som redan ingår i det kreditavtalet debiteras låntagaren. När det gäller avgifter som påförs konsumenter i händelse av betalningsförsummelse bör ändringar införas av direktiv 2008/48/EG som ålägger medlemsstaterna att följa samma regler som i direktiv 2014/17/EU om fastställande av tak för avgifter och sanktioner.

¹ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 21.4.1993, s. 29).

- (56) När det gäller konsumenter bör direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU ändras genom detta direktiv så att det fastställs att medlemsstaterna bör kräva att kreditgivare har adekvata riktlinjer och förfaranden så att de, när så är lämpligt, gör sitt yttersta för att medge skäliga anstånd innan utmätningsförfaranden inleds. Hänsyn bör tas till EBA:s riktlinjer av den 19 augusti 2015 om försenad betalning och utmätning och EBA:s riktlinjer av den 31 oktober 2018 om hantering av nödlidande exponeringar och exponeringar med anstånd och om ECB:s riktlinjer till bankerna om nödlidande lån av mars 2017. Vid beslut om vilka anståndsåtgärder som ska vidtas bör kreditgivarna ta hänsyn till konsumentens personliga omständigheter, intressen, rättigheter och återbetalningsförmåga, särskilt om kreditavtalet är säkrat genom en bostadsfastighet som är konsumentens huvudsakliga bostad. Anståndsåtgärder bör kunna bestå av vissa eftergifter till konsumenten, såsom en fullständig eller partiell refinansiering av ett kreditavtal eller en ändring av dess befintliga villkor, såsom förlängning av dess löptid, ändring av typen av kreditavtal, uppskjutande av betalningen av hela eller delar av återbetalningsbeloppet för en viss period, ändring av räntesatsen, erbjudande om ett betalningsuppskov, partiell återbetalning, valutaomräkning och partiell skuldavskrivning och skuldkonsolidering. Medlemsstaterna bör ha infört lämpliga anståndsåtgärder på nationell nivå. Förteckningen över anståndsåtgärder i detta direktiv, som ändringar av direktiven 2008/48/EG och 2014/17/EU, är inte uttömmande, och därför står det medlemsstaterna fritt att föreskriva ytterligare åtgärder.

På samma sätt står det medlemsstaterna fritt att inte föreskriva en särskild åtgärd om så föreskrivs på nationell nivå, så länge som ett rimligt antal åtgärder fortfarande är tillgängliga. Om det efter utmättningsförfaranden kvarstår skulder bör medlemsstaterna säkerställa levnadsvillkor som uppfyller vissa minimikrav samt införa åtgärder för att underlätta återbetalning samtidigt som långsiktig överskultsättning undviks. Åtminstone i fall där det pris som erhålls för bostadsfastigheten påverkar det belopp som konsumenten är skyldig bör medlemsstaterna uppmana kreditgivare att vidta rimliga åtgärder för att få bästa möjliga pris för den utmäta bostadsfastigheten mot bakgrund av marknadsförhållandena. Medlemsstaterna bör inte hindra parterna i ett kreditavtal från att uttryckligen komma överens om att överlåtelsen av säkerheten till kreditgivaren är tillräcklig för att återbetala krediten, särskilt när krediten är säkrad genom låntagarens huvudsakliga bostad.

- (57) För att säkerställa att konsumentskyddsnivån inte påverkas i händelse av en överlåtelse till en tredje part av kreditgivarens rättigheter enligt ett hypotekslåneavtal eller av kreditavtalet i sig, bör direktiv 2014/17/EU ändras för att fastställa att vid en överlåtelse av krediter som omfattas av direktivet ska konsumenten ha rätt att göra gällande samma invändningar gentemot kreditförvärvaren som konsumenten hade haft gentemot den ursprungliga kreditgivaren och att bli informerad om överlåtelsen.

- (58) I enlighet med den gemensamma politiska förklaringen av den 28 september 2011 från medlemsstaterna och kommissionen om förklarande dokument¹, har medlemsstaterna åtagit sig att, när det är motiverat, låta anmälan av införlivandeåtgärder åtföljas av ett eller flera dokument som förklarar förhållandet mellan de olika delarna i direktivet och motsvarande delar i de nationella instrumenten för införlivande. Unionslagstiftaren anser att det är motiverat att sådana dokument översänds avseende detta direktiv.
- (59) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i förordning (EU) 2018/1725 och avgav ett yttrande den 24 januari 2019.
- (60) Kommissionen bör se över hur effektivt detta direktiv fungerar allteftersom framsteg görs i fråga om upprättandet av en inre sekundärmarknad för nödlidande kreditavtal med ett starkt konsumentskydd. Kommissionen har goda förutsättningar att analysera specifika gränsöverskridande frågor som inte kan identifieras eller hanteras på ett korrekt sätt av enskilda medlemsstater, såsom risken för penningtvätt och finansiering av terrorism som kan uppstå i samband med kreditförvaltningsverksamhet och kreditförvärvares verksamhet och samarbetet mellan behöriga myndigheter från olika medlemsstater. Det är därför lämpligt att kommissionen i sin översyn av detta direktiv även bör inkludera en ingående bedömning av riskerna för penningtvätt och finansiering av terrorism i samband med den verksamhet som kreditförvaltare och kreditförvärvare bedriver och av det administrativa samarbetet mellan behöriga myndigheter.

¹ EUT C 369, 17.12.2011, s. 14.

- (61) Eftersom målen för detta direktiv, nämligen att stärka utvecklingen av sekundärmarknader för nödlidande lån i unionen och samtidigt ytterligare förstärka skyddet av låntagare, i synnerhet konsumenter, inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av dess omfattning och verkningar, kan uppnås bättre på unionsnivå, får unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen. I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går detta direktiv inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Avdelning I

Syfte, tillämpningsområde och definitioner

Artikel 1

Syfte

I detta direktiv fastställs ett gemensamt ramverk för och krav avseende följande:

- a) Kreditförvaltare som agerar för en kreditförvärvares räkning avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller avseende det nödlidande kreditavtalet i sig, som utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen.
- b) Kreditförvärvare av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig som utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen.

Artikel 2
Tillämpningsområde

1. Detta direktiv ska tillämpas på följande:
 - a) Kreditförvaltare som agerar på uppdrag av en kreditförvärvare avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.
 - b) Kreditförvärvare som förvärvar en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.
2. När det gäller kreditavtal som omfattas av tillämpningsområdet för detta direktiv ska detta direktiv inte påverka vare sig avtalsrättsliga eller civilrättsliga principer enligt nationell rätt i fråga om överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig, och inte heller det skydd som beviljas konsumenter eller låntagare, särskilt enligt förordningarna (EG) nr 593/2008 och (EU) nr 1215/2012, direktiven 93/13/EEG, 2008/48/EG, 2014/17/EU samt de nationella bestämmelser varigenom dessa direktiv införlivas eller andra relevanta bestämmelser i unionsrätten och nationell rätt om konsumentskydd och låntagarrättigheter.

3. Detta direktiv ska inte påverka begränsningar som påförs i medlemsstaternas nationella rätt avseende överlåtelser av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som inte förfallit, som varit förfallet mindre än 90 dagar eller som inte avslutats i enlighet med nationell civilrätt.
4. Detta direktiv ska inte påverka kraven i medlemsstaternas nationella rätt avseende förvaltningen av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig, om kreditförvärvaren är ett specialföretag för värdepapperisering enligt definitionen i artikel 2.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402¹, så länge sådan nationell rätt
 - a) inte påverkar den konsumentskyddsnivå som föreskrivs i detta direktiv,
 - b) säkerställer att de behöriga myndigheterna erhåller nödvändiga uppgifter från kreditförvaltarna.
5. Detta direktiv ska inte tillämpas på följande:
 - a) Förvaltning av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig som utförs av
 - i) ett kreditinstitut som är etablerat i unionen,

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2402 av den 12 december 2017 om ett allmänt ramverk för värdepapperisering och om inrättande av ett särskilt ramverk för enkel, transparent och standardiserad värdepapperisering samt om ändring av direktiven 2009/65/EG, 2009/138/EG och 2011/61/EU och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 347, 28.12.2017, s. 35).

- ii) en förvaltare av alternativa investeringsfonder som är auktoriserad eller registrerad i enlighet med direktiv 2011/61/EU eller ett förvaltningsbolag eller ett investeringsbolag som auktoriserats i enlighet med direktiv 2009/65/EG, förutsatt att investeringsbolaget inte har utsett ett förvaltningsbolag enligt det direktivet för den fond som det förvaltar,
 - iii) ett annat institut än ett kreditinstitut som står under tillsyn av en behörig myndighet i en medlemsstat i enlighet med artikel 20 i direktiv 2008/48/EG eller artikel 35 i direktiv 2014/17/EU när det bedriver verksamhet i den medlemsstaten.
- b) Förvaltning av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig som inte utfärdats av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen, utom i de fall kreditgivarens rättigheter enligt kreditavtalet eller kreditavtalet i sig ersätts av ett kreditavtal som utfärdats av ett sådant kreditinstitut.
 - c) Förvärv av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig av ett kreditinstitut som är etablerat i unionen.
 - d) Överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig som ägt rum före det datum som avses i artikel 32.2 första stycket.

6. Medlemsstaterna får från tillämpningen av detta direktiv undanta förvaltningen av en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig som utförs av notaries och utnämningssmän enligt definitionen i nationell rätt, eller advokater enligt definitionen i artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG¹, när dessa utövar kreditförvaltningsverksamhet som en del av sin yrkesverksamhet.

Artikel 3

Definitioner

I detta direktiv gäller följande definitioner:

1. *kreditinstitut*: ett kreditinstitut enligt definitionen i artikel 4.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013.
2. *kreditgivare*: ett kreditinstitut som har utfärdat en kredit, eller en kreditförvärvare.
3. *låntagare*: en fysisk eller juridisk person, som har ingått ett kreditavtal med ett kreditinstitut, inbegripet den till vilken rätten har övergått.
4. *kreditavtal*: ett avtal såsom det ursprungligen utfärdats, ändrats eller ersatts, varigenom ett kreditinstitut beviljar en kredit i form av ett betalningsanstånd, ett lån eller någon annan liknande finansieringsform.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 98/5/EG av den 16 februari 1998 om underlättande av stadigvarande utövande av advokatyrket i en annan medlemsstat än den i vilken auktorisationen erhöles (EGT L 77, 14.3.1998, s. 36).

5. *kreditförvaltningsavtal*: ett skriftligt avtal som ingåtts mellan en kreditförvärvare och en kreditförvaltare avseende den verksamhet som ska utföras av kreditförvaltaren för kreditförvärvarens räkning.
6. *kreditförvärvare*: en fysisk eller juridisk person, som inte är ett kreditinstitut, som förvärvar en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig inom ramen för sin handels-, närings- eller yrkesverksamhet, i enlighet med tillämplig unionsrätt och nationell rätt.
7. *tillhandahållare av kreditförvaltning*: en tredje part som används av en kreditförvaltare för att utföra någon av kreditförvaltningsverksamheterna.
8. *kreditförvaltare*: en juridisk person som inom ramen för sin affärsverksamhet förvaltar och verkställer rättigheter och skyldigheter med avseende på en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller med avseende på det nödlidande kreditavtalet i sig för en kreditförvärvares räkning, och som utför åtminstone en eller flera kreditförvaltningsverksamheter.
9. *kreditförvaltningsverksamhet*: en eller flera av följande verksamheter:
 - a) insamling eller indrivning från låntagaren i enlighet med nationell rätt av betalningar med avseende på en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller avseende kreditavtalet i sig,

- b) omförhandling med låntagaren, i enlighet med nationell rätt, av de villkor och bestämmelser som rör kreditgivarens rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig i enlighet med de instruktioner som lämnats av kreditförvärvaren, såvida kreditförvaltaren inte är en kreditförmedlare enligt definitionen i artikel 3 f i direktiv 2008/48/EG eller artikel 4.5 i direktiv 2014/17/EU,
 - c) hantering av klagomål avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller avseende kreditavtalet i sig,
 - d) information till låntagaren om ändringar av räntor eller avgifter eller om förfallna betalningar avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller avseende kreditavtalet i sig.
10. *hemmedlemsstat*: när det gäller en kreditförvaltare, den medlemsstat där dess säte är beläget eller, om kreditförvaltaren enligt nationell rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget eller, när det gäller en kreditförvärvare, den medlemsstat där kreditförvärvaren eller dess företrädare har hemvist eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.
11. *värmedlemsstat*: en annan medlemsstat än hemmedlemsstaten, där en kreditförvaltare har etablerat en filial, eller där kreditförvaltaren utför kreditförvaltningsverksamhet, och under alla omständigheter, där låntagaren har hemvist eller har sitt säte eller, om denne enligt nationell rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget.

12. *konsument*: en fysisk person som i de kreditavtal som omfattas av detta direktiv agerar för ändamål som faller utanför dennes handels-, närings- eller yrkesverksamhet.
13. *nödlidande kreditavtal*: ett kreditavtal som klassificeras som en nödlidande exponering i enlighet med artikel 47a i förordning (EU) nr 575/2013.

Avdelning II

Kreditförvaltare

Kapitel I

Auktorisation av kreditförvaltare

Artikel 4

Allmänna krav

1. Medlemsstaterna ska kräva att en kreditförvaltare erhåller auktorisation i en hemmedlemsstat innan den inleder sin verksamhet inom medlemsstatens territorium i enlighet med de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
2. Medlemsstaterna ska ge befogenhet att bevilja en sådan auktorisation som avses i punkt 1 i denna artikel till de behöriga myndigheter som utsetts enligt artikel 21.3.

Artikel 5

Krav för beviljande av auktorisation

1. Utan att det påverkar artikel 6 ska medlemsstaterna fastställa följande krav för beviljande av en sådan auktorisation som avses i artikel 4.1:
 - a) Sökanden är en sådan juridisk person som avses i artikel 54 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och har sitt säte eller, om sökanden enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor, i den medlemsstat där sökanden ansöker om auktorisation.
 - b) Medlemmarna i sökandens lednings- eller förvaltningsorgan har tillräckligt gott anseende, vilket de kan påvisa genom att uppfylla följande krav:
 - i) De förekommer inte i belastningsregistret eller i något annat motsvarande nationellt register för relevanta brott, i synnerhet de med anknytning till egendom, finansiella tjänster och verksamheter, penningtvätt, ocker, bedrägeri, skattebrott, brott mot tystnadsplikten eller brott mot den fysiska integriteten, samt andra brott enligt lagstiftning som rör företag, konkurs, insolvens eller konsumentskydd.
 - ii) De kumulativa effekterna av mindre incidenter inverkar inte på deras goda anseende.
 - iii) De har alltid handlat på ett transparent, öppet och samarbetsvilligt sätt i sina tidigare affärsförbindelser med tillsyns- och regleringsmyndigheter.

- iv) De är inte föremål för något pågående insolvensförfarande eller har tidigare försatts i konkurs, såvida inte rättigheterna återställts i enlighet med nationell rätt.
- c) Sökandens lednings- eller förvaltningsorgan som helhet har tillräckliga kunskaper och erfarenheter för att kunna bedriva sin verksamhet på ett kompetent och ansvarsfullt sätt.
- d) De personer som har kvalificerade innehav hos sökanden, i den mening som avses i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013, har tillräckligt gott anseende vilket de kan påvisa genom att uppfylla de krav som fastställs i leden b i och iv i denna punkt.
- e) Sökanden har inrättat robusta styrformer och adekvata interna kontrollmekanismer, inklusive riskhanterings- och redovisningsförfaranden, som säkerställer att låntagarens rättigheter respekteras och att den lagstiftning som reglerar en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller kreditavtalet i sig samt förordning (EU) 2016/679 efterlevs.
- f) Sökanden tillämpar en lämplig policy som säkerställer efterlevnad av regler om skydd för låntagarna och en rättvis och omsorgsfull behandling av dem, inbegripet genom att beakta deras ekonomiska situation och att dessa låntagare vid behov hänvisas till skuldrådgivning eller sociala tjänster.
- g) Sökanden har adekvata och särskilda interna förfaranden som säkerställer att låntagares klagomål registreras och handläggs.

- h) Sökanden har infört adekvata förfaranden för bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, om kreditförvaltare i de nationella bestämmelser varigenom direktiv (EU) 2015/849 införlivas utsetts till ansvariga enheter för att förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
 - i) Sökanden omfattas enligt tillämplig nationell rätt av krav avseende rapportering och offentliggörande.
- 2. EBA ska, efter samråd med berörda intressenter och med beaktande av alla berörda intressen, utfärda riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 med avseende på de krav som anges i punkt 1 c i den här artikeln.
 - 3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska vägra att utfärda en sådan auktorisation som avses i artikel 4.1 om sökanden inte uppfyller de krav som anges i punkt 1 i den här artikeln och, i förekommande fall, i artikel 6.2 a.

Artikel 6

Rätt att inneha medel

- 1. Medlemsstaterna ska fastställa huruvida kreditförvaltare, när de utför kreditförvaltningsverksamhet på deras territorium antingen,
 - a) får ta emot och inneha medel från låntagare för att överföra dessa medel till kreditförvärvare, eller
 - b) inte får ta emot och inneha medel från låntagare.

2. I de fall där kreditförvaltare får ta emot och inneha medel från låntagare enligt punkt 1 a ska medlemsstaterna
- a) uppställa, utöver de krav för beviljande av tillstånd som anges i artikel 5.1, ett krav på att sökanden har ett separat konto i ett kreditinstitut till vilket alla medel som mottagits från låntagare ska insättas och behållas fram till dess att de överförs till respektive kreditförvärvare, på de villkor som överenskommits med kreditförvärvaren,
 - b) säkerställa att dessa medel skyddas i enlighet med nationell rätt till förmån för kreditförvärvare mot krav från kreditförvaltarnas övriga borgenärer, särskilt i händelse av insolvens,
 - c) fastställa att när en låntagare gör en betalning till en kreditförvaltare för att helt eller delvis återbetala de belopp som avser en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, ska den betalningen anses ha betalats till kreditförvärvaren,
 - d) kräva att en kreditförvaltare lämnar ett kvitto eller betalningsbevis till låntagaren, i pappersform eller på något annat varaktigt medium, när kreditförvaltaren mottar medel från låntagaren, med bekräftelse av de mottagna beloppen.
3. Om en kreditförvaltare inte avser att ta emot och inneha medel från låntagare som en del av sin affärsmodell ska kreditförvaltaren ange detta i sin ansökan om auktorisation enligt artikel 4.1. I sådana fall ska de krav som uppställts i enlighet med punkt 2 a i den här artikeln inte tillämpas.

Artikel 7

Förfarande för auktorisation av kreditförvaltare

1. Medlemsstaterna ska fastställa ett förfarande för auktorisation av kreditförvaltare som gör det möjligt för en sökande att lämna in en ansökan och lämna alla uppgifter som är nödvändiga för att hemmedlemsstatens behöriga myndighet ska kunna kontrollera att sökanden har uppfyllt alla villkor som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 5.1 och, i förekommande fall, artikel 6.2 a införlivas.
2. En ansökan om auktorisation av kreditförvaltare, som avses i punkt 1, ska åtföljas av följande:
 - a) Bevis på sökandens rättsliga ställning och en kopia av stiftelseurkunden och bolagsordningen.
 - b) Adress till sökandens huvudkontor eller säte.
 - c) Identiteten på medlemmarna i sökandens lednings- eller förvaltningsorgan och de personer som har kvalificerade innehav i enlighet med artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013.
 - d) Bevis på att sökanden uppfyller villkoren i artikel 5.1 b och c.

- e) Bevis på att de personer som har kvalificerade innehav i den mening som avses i artikel 4.1.36, i förordning (EU) nr 575/2013 uppfyller de villkor som fastställs i artikel 5.1 d i detta direktiv.
 - f) Bevis på de styrformer och interna kontrollmekanismer som avses i artikel 5.1 e.
 - g) Bevis på den policy som avses i artikel 5.1 f.
 - h) Bevis på de interna förfaranden som avses i artikel 5.1 g.
 - i) Bevis på de förfaranden som avses i artikel 5.1 h.
 - j) I förekommande fall, bevis på att det finns ett separat konto i ett kreditinstitut enligt artikel 6.2 a.
 - k) Eventuella utkontrakteringsavtal, som avses i artikel 12.1.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna i en hemmedlemsstat, inom 45 arbetsdagar från mottagandet av ansökan om auktorisation, bedömer om ansökan är fullständig.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, inom 90 dagar efter mottagandet av en fullständig ansökan eller, om ansökan anses vara ofullständig, av den information som krävs, underrättar sökanden om huruvida auktorisation beviljats eller nekats samt, anger skälen varför auktorisation har nekats.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att en sökande har rätt att överklaga inför domstol antingen om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter beslutar att avslå en ansökan om auktorisation enligt artikel 5.3 eller om inget beslut har fattats av de behöriga myndigheterna avseende ansökan inom den tidsfrist som fastställs i punkt 4 i den här artikeln.

Artikel 8

Upphävande av auktorisation

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter har de tillsyns- och utredningsbefogenheter samt befogenheter att ålägga sanktioner som krävs i enlighet med artikel 22 för att återkalla en auktorisation som beviljats en kreditförvaltare om något av följande är tillämpligt på en sådan kreditförvaltare:
- a) Inte utnyttjar auktorisationen inom tolv månader efter det att den beviljades.
 - b) Uttryckligen avstår från auktorisationen.
 - c) Har upphört att bedriva verksamhet som kreditförvaltare i mer än tolv månader.
 - d) Har erhållit auktorisationen på grundval av oriktiga uppgifter eller på något annat sätt i strid mot gällande regler.
 - e) Inte längre uppfyller kraven för beviljande av auktorisation som kreditförvaltare i artikel 5.1 och, i förekommande fall, i artikel 6.2 a.

f) Begår en allvarlig överträdelse av tillämpliga regler, inbegripet de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, eller av andra konsumentskyddsregler, inbegripet tillämpliga regler i värdmedlemsstaten och i den medlemsstat där krediten beviljades.

2. När en auktorisation återkallas i enlighet med punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaterna säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter omedelbart underrättar de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten om kreditförvaltaren tillhandahåller tjänster enligt artikel 13, och även de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.

Artikel 9

Förteckning eller register över auktoriserade kreditförvaltare

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inrättar och upprätthåller åtminstone en förteckning, eller om det anses mer lämpligt, ett nationellt register över alla kreditförvaltare som är auktoriserade att tillhandahålla tjänster inom deras territorium, inbegripet kreditförvaltare som tillhandahåller tjänster enligt artikel 13 i detta direktiv.

EBA ska utarbeta riktlinjer i enlighet med artikel 16 i förordning (EU) nr 1093/2010 för att inrätta och upprätthålla sådana förteckningar eller register och specificera de typer av information som ingår i dem för att garantera lika spelregler i hela unionen och transparens för kreditförvärvare och låntagare.

2. Den förteckning eller det register som avses i punkt 1 ska göras tillgängligt för allmänheten på de behöriga myndigheternas webbplats och uppdateras regelbundet.
3. Om en auktorisation har återkallats enligt artikel 8 ska de behöriga myndigheterna utan dröjsmål uppdatera den förteckning eller det register som avses i artikel 1 i den här artikeln.

Artikel 10

Kontakter med låntagare, uppgifter om överlåtelser och efterföljande kommunikation

1. Medlemsstaterna ska kräva att kreditförvärvare och kreditförvaltare i sina kontakter med låntagare
 - a) handlar i god tro, rättvist och professionellt,
 - b) tillhandahåller information som inte är vilseledande, otydlig eller felaktig,
 - c) respekterar och skyddar låntagarnas personuppgifter och integritet,
 - d) kommunicerar med låntagarna på ett sätt som inte utgör trakasserier, tvång eller otillbörlig påverkan.

2. Medlemsstaterna ska se till att kreditförvärvaren, eller den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller kreditförvaltaren, om en sådan utsetts att utföra kreditförvaltningsverksamhet, efter varje överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller av det nödlidande kreditavtalet i sig, till en kreditförvärvare, och alltid före den första skuldindrivningen, men även på begäran av låntagaren, sänder låntagaren ett meddelande i pappersform eller via något annat varaktigt medium, med åtminstone följande:
- a) Information om den överlåtelse som ägt rum, inklusive datum för överlåtelsen.
 - b) Kreditförvärvarens identitet och kontaktuppgifter.
 - c) Identiteten på och kontaktuppgifterna till kreditförvaltaren eller den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, om en sådan utsetts.
 - d) Om en kreditförvaltare utsetts, bevis för auktorisation av kreditförvaltaren som beviljats enligt artikel 7.
 - e) I förekommande fall, identiteten på och kontaktuppgifterna till tillhandahållaren av kreditförvaltning.
 - f) Presentation på ett framträdande sätt av en kontaktpunkt från vilken information vid behov kan erhållas hos kreditförvärvaren, eller hos den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller hos kreditförvaltaren, om en sådan utsetts att utföra kreditförvaltningsverksamhet, och i förekommande fall hos tillhandahållaren av kreditförvaltning.

- g) Information om de belopp som låntagaren är skyldig vid tidpunkten för meddelandet, med uppgift om vad som ska betalas som kapital, ränta, avgifter och andra tillåtna pålagor.
- h) En förklaring om att all relevant unionsrätt och nationell rätt, i synnerhet rörande verkställighet av avtal, konsumentskydd, låntagares rättigheter och straffrätt, fortsätter att vara tillämplig.
- i) Namn på samt adress och kontaktuppgifter till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där låntagaren har hemvist eller har sitt säte eller, om låntagaren enligt nationell rätt inte har något säte, den medlemsstat där dess huvudkontor är beläget och där låntagaren kan lämna in ett klagomål.

Det meddelande som föreskrivs i första stycket ska vara skrivet på ett språk som är klart och begripligt för allmänheten.

- 3. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvärvaren, eller den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller kreditförvaltaren, om en sådan utsetts att utföra kreditförvaltningsverksamhet, under alla efterföljande kontakter med låntagaren inkluderar den information som anges i punkt 2 f i den här artikeln, förutom när det rör sig om det första meddelandet efter det att en ny kreditförvaltare har utsetts, i vilket fall den information som anges i punkt 2 c och d i den här artikeln också ska inkluderas.
- 4. Punkterna 2 och 3 ska inte påverka tillämpningen av eventuella ytterligare krav på kommunikation som föreskrivs i annan tillämplig unionsrätt eller nationell rätt.

Artikel 11

Avtalsförhållandet mellan en kreditförvaltare och en kreditförvärvare

1. Om en kreditförvärvare inte själv utför kreditförvaltningsverksamhet ska medlemsstaterna säkerställa att en utsedd kreditförvaltare tillhandahåller sina tjänster avseende förvaltning och verkställighet av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig på grundval av ett kreditförvaltningsavtal med kreditförvärvaren.
2. Det kreditförvaltningsavtal som avses i punkt 1 ska innehålla följande:
 - a) En detaljerad beskrivning av den kreditförvaltningsverksamhet som ska utföras av kreditförvaltaren.
 - b) Ersättningsnivån för kreditförvaltaren eller hur ersättningen ska beräknas.
 - c) Uppgifter om i vilken utsträckning kreditförvaltaren kan företräda kreditförvärvaren i förhållande till låntagaren.
 - d) Ett åtagande från parterna att följa den unionsrätt och nationella rätt som är tillämplig på en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller på kreditavtalet i sig, inbegripet vad gäller konsument- och dataskydd.
 - e) En klausul med krav på en rättvis och omsorgsfull behandling av låntagarna.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att det kreditförvaltningsavtal som avses i punkt 1 innehåller ett krav på att kreditförvaltaren underrättar kreditförvärvaren innan någon del av dess kreditförvaltningsverksamhet utkontrakteras.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren dokumenterar och behåller följande uppgifter i minst fem år från och med dagen då det kreditförvaltningsavtal som avses i punkt 1 upphör att gälla eller under den tillämpliga lagstadgade preskriptionstiden i hemmedlemsstaten, i båda fallen dock högst 10 år:
 - a) Relevant korrespondens med både kreditförvärvaren och låntagaren, på de villkor som föreskrivs i tillämplig nationell rätt.
 - b) Relevanta instruktioner som mottagits av kreditförvärvaren avseende kreditgivares rättigheter enligt varje nödlidande kreditavtal, eller avseende det nödlidande kreditavtalet i sig, som kreditförvaltaren förvaltar och verkställer på kreditförvärvarens vägnar, enligt de villkor som föreskrivs i tillämplig nationell rätt.
 - c) Kreditförvaltningsavtalet.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren på begäran tillhandahåller de behöriga myndigheterna de uppgifter som avses i punkt 4.

Artikel 12

Utkontraktering som utförs av en kreditförvaltare

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att när en kreditförvaltare använder en tillhandahållare av kreditförvaltning för att utföra någon av kreditförvaltningsverksamheterna förblir kreditförvaltaren fullt ansvarig för efterlevnaden av alla skyldigheter enligt de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas. Utkontraktering av denna kreditförvaltningsverksamhet ska omfattas av följande villkor:
 - a) Ingående av ett skriftligt utkontrakteringsavtal mellan kreditförvaltaren och tillhandahållaren av kreditförvaltning enligt vilket tillhandahållaren av kreditförvaltning är skyldig att följa tillämplig lagstiftning, inbegripet nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, och relevant unionsrätt eller nationell rätt som är tillämplig på en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller på kreditavtalet i sig.
 - b) Det är förbjudet att samtidigt utkontraktera all kreditförvaltningsverksamhet till en tillhandahållare av kreditförvaltning.
 - c) Avtalsförhållandet mellan kreditförvaltaren och kreditförvärvaren och kreditförvaltarens skyldigheter gentemot kreditförvärvaren eller låntagarna ändras inte genom utkontrakteringsavtalet med tillhandahållaren av kreditförvaltning.

- d) En kreditförvaltares efterlevnad av kraven i sin auktorisation enligt artikel 5.1 påverkas inte av en utkontraktering av viss kreditförvaltningsverksamhet.
- e) Utkontraktering till tillhandahållaren av kreditförvaltning hindrar inte de behöriga myndigheternas tillsyn över en kreditförvaltare i enlighet med artiklarna 14 och 21.
- f) Kreditförvaltaren har direkt tillgång till alla relevanta uppgifter om den kreditförvaltningsverksamhet som utkontrakterats till tillhandahållaren av kreditförvaltning.
- g) Efter det att utkontrakteringsavtalet upphört att gälla har kreditförvaltaren den sakkunskap och de resurser som krävs för att kunna tillhandahålla den kreditförvaltningsverksamhet som utkontrakterats.

Utkontraktering av kreditförvaltningsverksamhet får inte ske på ett sådant sätt att kvaliteten på kreditförvaltarens internkontroll eller sundheten eller kontinuiteten i kreditförvaltningsverksamheten försämras.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren informerar de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten och, i tillämpliga fall, värdmedlemsstaten, innan kreditförvaltningsverksamhet utkontrakteras i enlighet med punkt 1.

3. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren dokumenterar och behåller uppgifter om de relevanta instruktioner som getts till tillhandahållaren av kreditförvaltning, i enlighet med de villkor som fastställs i tillämplig nationell rätt, liksom det utkontrakteringsavtal som avses i punkt 1, för en period om minst fem år från och med dagen då utkontrakteringsavtalet upphör att gälla, eller för den tillämpliga lagstadgade preskriptionstiden i medlemsstaten, i båda fallen dock högst tio år.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren och tillhandahållaren av kreditförvaltning på begäran tillhandahåller de behöriga myndigheterna de uppgifter som avses i punkt 3.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att tillhandahållare av kreditförvaltning inte tillåts ta emot och inneha medel från låntagare.

Kapitel II

Gränsöverskridande kreditförvaltningsverksamhet

Artikel 13

Frihet att tillhandahålla kreditförvaltningsverksamhet i en värdmedlemsstat

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att en kreditförvaltare som har erhållit en auktorisation i enlighet med artikel 4.1 i en hemmedlemsstat har rätt att i unionen tillhandahålla de tjänster som omfattas av denna auktorisation, utan att detta påverkar de begränsningar och krav som fastställs i värdmedlemsstatens nationella rätt i enlighet med detta direktiv – inbegripet i tillämpliga fall, ett förbud mot att ta emot och inneha medel från låntagare – och som inte är kopplade till andra auktorisationskrav för kreditförvaltare, eller de som fastställts för omförhandling av villkor och bestämmelser som rör en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller av kreditavtalet i sig.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att om en kreditförvaltare som har erhållit en auktorisation i enlighet med artikel 4.1 i en hemmedlemsstat avser att tillhandahålla tjänster i en värdmedlemsstat, ska den meddela följande uppgifter till hemmedlemsstatens behöriga myndighet:
 - a) Den värdmedlemsstat där kreditförvaltaren avser att tillhandahålla tjänster och, om kreditförvaltaren redan känner till denna information, den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.

- b) I tillämpliga fall, adressen till kreditförvaltarens filial som etablerats i värdmedlemsstaten.
- c) I tillämpliga fall, identiteten på och adressen till tillhandahållaren av kreditförvaltning i värdmedlemsstaten.
- d) Identiteten på de personer som är ansvariga för kreditförvaltningsverksamheten i värdmedlemsstaten.
- e) I tillämpliga fall, uppgifter om de åtgärder som vidtagits för att anpassa kreditförvaltarens interna förfaranden, styrformer och interna kontrollmekanismer för att säkerställa att den lagstiftning som är tillämplig på en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller kreditavtalet i sig följs.
- f) En beskrivning av det förfarande som fastställts för efterlevnaden av reglerna om bekämpning av penningtvätt och finansiering av terrorism, och genom vilket kreditförvaltare enligt den nationella rätt i värdmedlemsstaten varigenom direktiv (EU) 2015/849 införlivas har utsetts som ansvariga enheter för att förebygga och bekämpa penningtvätt och finansiering av terrorism.
- g) Att kreditförvaltaren har möjlighet att kommunicera på värdmedlemsstatens språk eller på kreditavtalets språk.
- h) Huruvida kreditförvaltaren är auktoriserad i sin hemmedlemsstat att ta emot och inneha medel från låntagare.

3. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska inom 45 dagar efter att ha mottagit alla de uppgifter som avses i punkt 2 vidarebefordra dessa uppgifter till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, som utan dröjsmål ska bekräfta att de mottagits.
Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska därefter informera kreditförvaltaren om vilken dag informationen lämnades till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och vilken dag dessa behöriga myndigheter bekräftar mottagandet av informationen.
Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska också vidarebefordra all information som avses i punkt 2 till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att en kreditförvaltare har rätt att överklaga inför domstol om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter underlåter att meddela de uppgifter som avses i punkt 2.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltaren har möjlighet att börja tillhandahålla tjänster i värdmedlemsstaten från och med den tidigaste av följande tidpunkter:
 - a) Mottagande av ett meddelande från de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten som bekräftar mottagande av det meddelande som avses i punkt 3.
 - b) I avsaknad av ett mottagande av ett meddelande som avses i led a i denna punkt, efter utgången av två månader från den dag då alla de uppgifter som avses i punkt 2 har överlämnats till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter.

6. Medlemsstaterna ska säkerställa att en kreditförvaltare underrättar hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om alla senare ändringar av de uppgifter som ska lämnas i enlighet med punkt 2. I sådana fall ska medlemsstaterna säkerställa att det förfarande som anges i punkterna 3, 4 och 5 följs.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, i den förteckning eller det register som avses i artikel 9, registrerar de kreditförvaltare som är auktoriserade att tillhandahålla kreditförvaltningsverksamhet inom deras territorium och uppgifter om hemmedlemsstaten.

Artikel 14

Övervakning av kreditförvaltare som tillhandahåller gränsöverskridande tjänster

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter granskar och utvärderar den kontinuerliga efterlevnaden av kraven i detta direktiv avseende en kreditförvaltare som utför kreditförvaltningsverksamhet i en värdmedlemsstat.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten har befogenhet att med hänsyn till kraven i detta direktiv övervaka, utreda och ålägga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder avseende kreditförvaltare när dessa utför kreditförvaltningsverksamhet i en värdmedlemsstat.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter underrättar värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och, när så är lämpligt, de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, om de åtgärder som vidtagits i förhållande till kreditförvaltaren.

4. Medlemsstaterna ska, när en kreditförvaltare utför kreditförvaltningsverksamhet i en värdmedlemsstat, säkerställa att hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och, när så är lämpligt, de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, samarbetar nära vid utförandet av sina uppgifter och åligganden, i synnerhet när de utför kontroller, utredningar och inspektioner på plats.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, vid utövandet av sina uppgifter och åligganden i enlighet med detta direktiv, begär hjälp av värdmedlemsstatens behöriga myndigheter med att genomföra en inspektion på plats av en filial som är etablerad i eller av en tillhandahållare av kreditförvaltning som utsetts i en värdmedlemsstat. Inspektion på plats av en filial eller av en tillhandahållare av kreditförvaltning ska utföras i enlighet med lagstiftningen i den medlemsstat där inspektionen genomförs.
6. Medlemsstaterna ska vidare säkerställa att värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har rätt att besluta om vilka åtgärder som är mest lämpliga att vidta i varje enskilt fall för att uppfylla en begäran om hjälp från hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.
7. När värdmedlemsstatens behöriga myndigheter beslutar att genomföra inspektioner på plats på hemmedlemsstatens behöriga myndigheters vägnar, ska de utan dröjsmål underrätta hemmedlemsstatens behöriga myndigheter om resultaten av inspektionerna.

8. Värmedlemsstatens behöriga myndigheter får på eget initiativ genomföra kontroller, inspektioner och utredningar när det gäller kreditförvaltningsverksamhet som tillhandahålls inom deras territorium av en kreditförvaltare som auktoriserats i en hemmedlemsstat. Värmedlemsstatens behöriga myndigheter ska utan dröjsmål tillhandahålla hemmedlemsstatens behöriga myndigheter resultaten av dessa kontroller, inspektioner och utredningar.
9. Medlemsstaterna ska säkerställa att värmedlemsstatens behöriga myndigheter, när dessa har bevisning för att en kreditförvaltare som bedriver kreditförvaltningsverksamhet inom värmedlemsstatens territorium som föreskrivs i artikel 13 överträder tillämpliga regler, inbegripet skyldigheter som följer av de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, överlämnar denna bevisning till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter och begär att de vidtar lämpliga åtgärder, utan att detta påverkar de tillsyns- och utredningsbefogenheter och befogenheter att ålägga sanktioner avseende kreditförvaltaren enligt nationell rätt som värmedlemsstatens behöriga myndigheter har, särskilt de som är tillämpliga på krediten eller kreditavtalet.
10. Medlemsstaterna ska säkerställa att om de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, har bevisning för att en kreditförvaltare överträder de skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv eller i de nationella regler som är tillämpliga på krediten eller kreditavtalet, ska de vidarebefordra denna bevisning till hemmedlemsstatens behöriga myndigheter och begära att de vidtar lämpliga åtgärder, utan att detta påverkar tillsyns- och utredningsbefogenheterna och befogenheterna att ålägga sanktioner på hos de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.

11. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter meddelar detaljer om eventuella administrativa förfaranden eller andra förfaranden som inletts avseende den bevisning som tillhandahållits av värdmedlemsstaten, eller om eventuella administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som vidtagits mot kreditförvaltaren eller ett motiverat beslut om varför inga åtgärder vidtagits, till den värdmedlemsstats behöriga myndigheter som hänvisade till bevisningen senast två månader från datumet för den begäran som avses i punkt 9. När ett förfarande har inletts ska hemmedlemsstatens behöriga myndigheter regelbundet informera värdmedlemsstatens behöriga myndigheter om dess status.
12. Om en kreditförvaltare fortsätter att överträda tillämpliga regler, inbegripet sina skyldigheter enligt detta direktiv, ska medlemsstaterna, efter att de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten har underrättat hemmedlemsstaten om detta, säkerställa att värdmedlemsstatens behöriga myndigheter har rätt att ålägga lämpliga administrativa sanktioner och vidta avhjälpande åtgärder för att säkerställa efterlevnad av detta direktiv när något av följande gäller:
- a) Kreditförvaltaren har inte vidtagit några adekvata och effektiva åtgärder för att korrigera denna överträdelse inom rimlig tid, eller
 - b) i brådskande fall, när omedelbara åtgärder krävs för att avvärja ett allvarligt hot mot låntagarnas kollektiva intressen.

Värdmedlemsstatens behöriga myndigheter får besluta om de administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som avses i första stycket utan hinder av eventuella administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som redan påförts av hemmedlemsstatens behöriga myndigheter.

Dessutom får värdmedlemsstatens behöriga myndigheter förbjuda ytterligare verksamhet för en kreditförvaltare som överträder tillämpliga regler, inbegripet sina skyldigheter enligt detta direktiv till dess att ett adekvat beslut fattas av hemmedlemsstatens behöriga myndighet eller till dess att kreditförvaltaren vidtar åtgärder för att avhjälpa överträdelsen.

Avdelning III

Kreditförvärvare

Artikel 15

*Rätt till information om en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal
eller om det nödlidande kreditavtalet i sig*

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att ett kreditinstitut tillhandahåller en presumtiv kreditförvärvare nödvändig information om en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller om det nödlidande kreditavtalet i sig och, i tillämpliga fall, om säkerheten, för att den presumtiva kreditförvärvaren, innan ett avtal om överlåtelse av den kreditgivarens rättigheter enligt det nödlidande kreditavtalet eller det nödlidande kreditavtalet i sig ingås, ska kunna göra sin egen bedömning av värdet av kreditgivarens rättigheter enligt det nödlidande kreditavtalet eller av det nödlidande kreditavtalet i sig och sannolikheten för att få ersättning enligt avtalets värde, samtidigt som skyddet av den information som tillhandahålls av kreditinstitutet och affärsuppgifternas konfidentialitet säkerställs.

2. Medlemsstaterna ska på halvårsbasis kräva att kreditinstitut som överlåter en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig till en kreditförvärvare underrättar de behöriga myndigheter i värdmedlemsstaten som utsetts i enlighet med artikel 21.3 i detta direktiv och de behöriga myndigheter som avses i artikel 4.5 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU¹ om åtminstone följande:
- a) Kreditförvärvarens identifieringskod för juridisk person (LEI-kod) eller, i tillämpliga fall, LEI-koden för kreditförvärvarens företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, eller när en sådan identifieringskod inte finns,
 - i) identiteten på kreditförvärvaren eller på medlemmarna i kreditförvärvarens lednings- eller förvaltningsorgan och på de personer som har kvalificerade innehav i kreditförvärvaren i den mening som avses i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013, och
 - ii) kreditförvärvarens adress eller, i tillämpliga fall, adressen till kreditförvärvarens företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19.
 - b) Det sammanlagda utestående saldot för kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller för de nödlidande kreditavtal som överlåtits.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

- c) Antalet av och storleken på kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller av de nödlidande kreditavtal som överlåts.
 - d) Huruvida överlåtelsen omfattar kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller de nödlidande kreditavtalen i sig som ingått med konsumenter och, i tillämpliga fall, de typer av tillgångar som utgör säkerhet för de nödlidande kreditavtalen.
- 3. De behöriga myndigheter som avses i punkt 2 får kräva att kreditinstitut lämnar den information som avses i den punkten kvartalsvis närhelst de anser det nödvändigt, bland annat för att bättre kunna övervaka ett stort antal överlåtelser som kan äga rum under en krisperiod.
 - 4. Medlemsstaterna ska säkerställa att värdmedlemsstatens behöriga myndigheter utan dröjsmål meddelar den information som avses i punkterna 2 och 3 samt all annan information som de anser vara nödvändig för att utföra sina uppgifter och åligganden i enlighet med detta direktiv till de behöriga myndigheterna i kreditförvärvarens hemmedlemsstat.
 - 5. Punkterna 1–4 ska tillämpas i enlighet med förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.

Artikel 16

Tekniska genomförandestandarder för datamallar

1. EBA ska utarbeta förslag till tekniska genomförandestandarder för att närmare ange de mallar som ska användas av kreditinstitut för tillhandahållande av den information som avses i artikel 15.1, i syfte att ge detaljerad information om sina kreditexponeringar utanför handelslagret till kreditförvärvare att användas för analys, finansiell due diligence-granskning och värdering av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig.
2. EBA ska i det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 i denna artikel specificera datafälten, inklusive vilka datafält som är obligatoriska, och behandlingen av konfidentiella uppgifter enligt artikel 15.1.
3. Förslagen till tekniska genomförandestandarder ska stå i proportion till arten och storleken på krediterna och kreditportföljerna.
4. Vid utarbetandet av de förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 ska EBA beakta samtliga följande
 - a) befintlig marknadspraxis för datadelning mellan köpare och säljare,
 - b) återkoppling från användare av deras erfarenheter av att använda EBA:s befintliga mallar för transaktioner med nödlidande lån,
 - c) befintliga liknande krav på medlemsstatsnivå,

- d) vikten av att minimera bearbetningskostnaderna för kreditinstitut och kreditförvärvare.
5. EBA ska lämna det förslag till tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 till kommissionen senast den ... [nio månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande].
6. Kommissionen ska ges befogenhet att anta de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 i enlighet med artikel 15 i förordning (EU) nr 1093/2010.
7. Datamallarna ska användas för transaktioner som avser krediter som lämnats den 1 juli 2018 eller senare och som blir nödlidande efter den ... [dagen för detta direktivs ikraftträdande]. För krediter som beviljats mellan den 1 juli 2018 och dagen för ikraftträdandet av de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 1 ska kreditinstituten fylla i datamallen med den information som de redan har tillgång till.
8. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditinstitut också tillämpar de tekniska genomförandestandarder som avses i punkt 6 för överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig till andra kreditinstitut. Datamallarna ska användas av kreditinstitut för att tillhandahålla information mellan kreditinstitut i fall där det endast sker en överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller av det nödlidande kreditavtalet i sig.

Artikel 17
Kreditförvärvarnas skyldigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa följande:
 - a) En kreditförvärvare som har hemvist i unionen eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen ska utse en sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller en kreditförvaltare, att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som ingåtts med konsumenter.
 - b) Om en kreditförvärvare inte har hemvist i unionen eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen ska dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19.1 utse en sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, eller en kreditförvaltare, utom i de fall där företrädaren själv är en sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, eller en kreditförvaltare, för att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, som ingås med
 - i) fysiska personer, inklusive konsumenter och egenföretagare,

- ii) mikroföretag samt små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 2 i bilagan till kommissionens rekommendation 2003/361/EG¹.

Värdmedlemsstater får utvidga kravet i första stycket till att omfatta andra kreditavtal.

2. Medlemsstaterna ska säkerställa att en kreditförvärvare inte är föremål för några ytterligare administrativa krav avseende förvärv av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig än vad som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, eller i bestämmelser enligt tillämplig konsumentskydds rätt, avtalsrätt, civilrätt eller straffrätt. Medlemsstaterna ska säkerställa att relevant unionsrätt och nationell rätt, i synnerhet rörande verkställighet av avtal, konsumentskydd, låntagares rättigheter, kreditgivning, banksekretessregler och straffrätt, fortsätter att vara tillämplig på kreditförvärvaren när kreditgivarens rättigheter enligt kreditavtalet eller kreditavtalet i sig överläts till kreditförvärvaren. Den skyddsnivå som konsumenter och andra låntagare säkras enligt unionsrätten och nationell rätt, samt enligt insolvensregler, ska inte påverkas av att kreditgivarens rättigheter enligt kreditavtalet eller kreditavtalet i sig överläts till kreditförvärvaren, samtidigt som tillämpningen av nationella och internationella regler avseende skuldebrev och växlar inte ska påverkas.

¹ Kommissionens rekommendation 2003/361/EG av den 6 maj 2003 om definitionen av mikroföretag samt små och medelstora företag (EUT L 124, 20.5.2003, s. 36).

3. Detta direktiv påverkar inte nationella befogenheter i fråga om kreditregister, inbegripet befogenheten att kräva information från kreditförvärvare avseende en kreditgivares rättigheter enligt ett kreditavtal eller avseende kreditavtalet i sig och dess prestation.
4. Medlemsstaterna får tillåta att kreditförvärvare anlitar fysiska personer för förvaltningen av de kreditavtal som de har förvärvat. Dessa fysiska personer ska omfattas av en nationell reglerings- och tillsynsordning och ska inte åtnjuta den frihet att utföra kreditförvaltningsverksamhet i en annan medlemsstat som föreskrivs i detta direktiv.
5. Medlemsstaterna ska säkerställa att den utsedde kreditförvaltaren, eller enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, på kreditförvärvarens vägnar uppfyller de skyldigheter som ålagts kreditförvärvaren enligt punkt 2 i den här artikeln och artiklarna 18 och 20. Om ingen kreditförvaltare eller sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii utses ska kreditförvärvaren eller dess företrädare fortsätta att omfattas av dessa skyldigheter.

Medlemsstaterna får kräva att den utsedde kreditförvaltaren, eller enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, på kreditförvärvarens vägnar uppfyller de skyldigheter som ålagts kreditförvärvaren i enlighet med nationell rätt, inbegripet med avseende på punkt 3 i den här artikeln.

Artikel 18

Användning av kreditförvaltare eller andra enheter

1. Om kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, utser en sådan enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii, eller en kreditförvaltare, för att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på de överlåtna kreditgivarrättigheterna enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, ska medlemsstaterna kräva att kreditförvärvaren eller dess företrädare underrättar de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om identiteten på och adressen till den enhet som avses i artikel 2.5 a i eller iii eller kreditförvaltaren senast den dag då kreditförvaltningsverksamheten inleds.
2. Om kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, den företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19 utser en annan enhet än den som anmälts enligt punkt 1 i den här artikeln, ska den underrätta de behöriga myndigheterna i sin hemmedlemsstat om detta senast den dag då denna ändring äger rum och ange identiteten på och adressen till den nya enhet som den har utsett för att utföra kreditförvaltningsverksamhet med avseende på de överlåtna kreditgivarrättigheterna enligt ett nödlidande kreditavtal eller det nödlidande kreditavtalet i sig.
3. Medlemsstaterna ska kräva att de behöriga myndigheterna i kreditförvärvarens hemmedlemsstat utan onödigt dröjsmål överför den information som mottagits i enlighet med punkterna 1 och 2 till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades och till de behöriga myndigheterna i den nya kreditförvaltarens hemmedlemsstat.

Artikel 19

Företrädare för kreditförvärvare från ett tredjeland

1. Medlemsstaterna ska föreskriva att när en överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller av det nödlidande kreditavtalet i sig, äger rum ska en kreditförvärvare som inte har hemvist i unionen eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen skriftligen utse en företrädare som har hemvist i unionen eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i unionen.
2. Den företrädare som avses i punkt 1 ska kontaktas, utöver eller i stället för kreditförvärvaren, av de behöriga myndigheterna i detta direktiv och ska vara fullt ansvarig för den kontinuerliga efterlevnaden av de skyldigheter som åläggs kreditförvärvaren enligt de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.

Artikel 20

*Överlåtelse av en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal
eller av det nödlidande kreditavtalet i sig av en kreditförvärvare
och underrättelse till de behöriga myndigheterna*

1. Medlemsstaterna ska kräva att en kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, som överlåter en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller det nödlidande kreditavtalet i sig, på halvårsbasis underrättar sin hemmedlemsstats behöriga myndigheter om den nya kreditförvärvarens identifieringskod för juridisk person (LEI-kod) och, i tillämpliga fall, LEI-koden för dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, eller när en sådan identifieringskod inte finns, om
 - a) identiteten på den nya kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, på medlemmarna i den nya kreditförvärvarens eller dess företrädares lednings- eller förvaltningsorgan och på de personer som har kvalificerade innehav i den nya kreditförvärvaren eller dess företrädare i den mening som avses i artikel 4.1.36 i förordning (EU) nr 575/2013, och
 - b) den nya kreditförvärvarens adress eller, i tillämpliga fall, adressen till kreditförvärvarens företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19.

Dessutom ska kreditförvärvaren eller dess företrädare underrätta sin hemmedlemsstats behöriga myndigheter om åtminstone följande:

- a) Det sammanlagda utestående saldot för kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller för de nödlidande kreditavtal som överlåtits.
 - b) Antalet av och storleken på kreditgivarens rättigheter enligt de nödlidande kreditavtalen eller av de nödlidande kreditavtal som överlåtits
 - c) Huruvida överlåtelsen omfattar en kreditgivares rättigheter enligt ett nödlidande kreditavtal, eller ett nödlidande kreditavtal i sig, som ingåtts med konsumenter och, i förekommande fall, de typer av tillgångar som utgör säkerhet för det nödlidande kreditavtalet.
2. De behöriga myndigheter som avses i punkt 1 får kräva att kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, lämnar den information som avses i den punkten kvartalsvis närhelst dessa behöriga myndigheter anser det nödvändigt, bland annat för att bättre kunna övervaka ett stort antal överlåtelser som skulle kunna äga rum under en krisperiod.
 3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i punkterna 1 och 2 utan onödigt dröjsmål överför den information som mottagits i enlighet med dessa punkter till värdmedlemsstatens behöriga myndigheter och till de behöriga myndigheterna i den nya kreditförvärvarens hemmedlemsstat.

Avdelning IV

Tillsyn

Artikel 21

De behöriga myndigheternas tillsyn

1. Medlemsstaterna ska fortlöpande säkerställa att kreditförvaltare och, i förekommande fall, tillhandahållare av kreditförvaltning till vilka kreditförvaltningsverksamhet har utkontrakterats i enlighet med artikel 12, uppfyller de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas och säkerställa att denna verksamhet är föremål för adekvat övervakning som utförs av de behöriga myndigheterna i hemmedlemsstaten i syfte att bedöma sådan efterlevnad.
2. Hemmedlemsstaten för en kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i punkt 1 i den här artikeln ansvarar för övervakningen av de skyldigheter som fastställs i artikel 10 och artiklarna 17–20 avseende kreditförvärvaren eller, i förekommande fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19.
3. Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som är ansvariga för att utföra de uppgifter och åligganden som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
4. Om en medlemsstat utser fler än en behörig myndighet enligt punkt 3 ska den fastställa deras respektive uppgifter och utse en av dem till en gemensam kontaktpunkt för alla nödvändiga informationsutbyten och kontakter med hemmedlemsstaters eller värdmedlemsstaters behöriga myndigheter.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att lämpliga åtgärder vidtas så att de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 3 i denna artikel, från kreditförvärvare eller deras företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, kreditförvaltare, tillhandahållare av kreditförvaltning till vilka en kreditförvaltare utkontrakterat kreditförvaltningsverksamhet i enlighet med artikel 12, låntagare och andra personer eller offentliga myndigheter, kan erhålla den information som krävs för att utföra följande:
- a) Bedöma den kontinuerliga efterlevnaden av de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
 - b) Utredda eventuella överträdelser av dessa krav.
 - c) Ålägga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom artikel 23 införlivas.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som utsetts enligt punkt 3 har den expertis, de resurser, den operativa kapacitet och de befogenheter som krävs för att utföra sina uppgifter och åligganden enligt detta direktiv.

Artikel 22

De behöriga myndigheternas tillsynsroll och tillsynsbefogenheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter, som utsetts enligt artikel 21.3, ges alla de tillsyns- och utredningsbefogenheter samt befogenheter att ålägga sanktioner som krävs för att utföra sina uppgifter och åligganden enligt detta direktiv, inbegripet åtminstone följande:
 - a) Befogenhet att bevilja eller neka en auktorisation enligt artiklarna 5 och 6.
 - b) Befogenhet att återkalla en auktorisation enligt artikel 8.
 - c) Befogenhet att förbjuda någon av kreditförvaltningsverksamheterna.
 - d) Befogenhet att genomföra inspektioner på plats och skrivbordskontroller.
 - e) Befogenhet att ålägga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom artikel 23 införlivas.
 - f) Befogenhet att se över utkontrakteringsavtal som ingåtts mellan kreditförvaltare och tillhandahållare av kreditförvaltning i enlighet med artikel 12.1.
 - g) Befogenhet att kräva att kreditförvaltare avsätter medlemmar i sina lednings- eller förvaltningsorgan om dessa inte uppfyller kraven i artikel 5.1 b.

- h) Befogenhet att kräva att kreditförvaltare ändrar eller uppdaterar sina interna styrformer och interna kontrollmekanismer i syfte att effektivt säkerställa att låntagarnas rättigheter respekteras i enlighet med den lagstiftning som reglerar kreditavtalet.
 - i) Befogenhet att kräva att kreditförvaltare ändrar eller uppdaterar den policy som de har antagit för att säkerställa en rättvis och omsorgsfull behandling av låntagarna samt registrering och handläggning av klagomål från låntagare.
 - j) Befogenhet att kräva ytterligare information avseende överlåtelsen av en kreditgivares rättigheter enligt det nödlidande kreditavtalet eller av det nödlidande kreditavtalet i sig.
- 2. Medlemsstaterna ska se till att de behöriga myndigheter i värdmedlemsstaten som utsetts enligt artikel 21.3 och i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, ges alla de befogenheter som krävs för att de ska kunna fullgöra sina uppgifter och åligganden som fastställs i detta direktiv.
 - 3. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter genom tillämpning av en riskbaserad strategi utvärderar hur en kreditförvaltare uppfyller kraven i artikel 5.1 e–h.
 - 4. Medlemsstaterna ska fastställa omfattningen av den utvärdering som avses i punkt 3, med beaktande av storleken, arten, omfattningen och komplexiteten hos den berörda kreditförvaltarens verksamhet.

5. Hemmedlemsstatens behöriga myndigheter ska underrätta de behöriga myndigheterna i värdmedlemsstaten, eller i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, om resultaten av den utvärdering som avses i punkt 3, på begäran av en av dessa behöriga myndigheter, eller om hemmedlemsstatens behöriga myndigheter anser det lämpligt. Uppgifterna om eventuella administrativa sanktioner eller avhjälpande åtgärder som vidtagits ska alltid översändas av hemmedlemsstatens behöriga myndigheter till värdmedlemsstaternas behöriga myndigheter och, när så är lämpligt, till de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens och värdmedlemsstatens behöriga myndigheter, och de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där krediten beviljades, om denna inte är värdmedlemsstaten eller hemmedlemsstaten, vid utförandet av den utvärdering som avses i punkt 3 utbyter all information som är nödvändig för att de ska kunna utföra sina respektive uppgifter och åligganden som fastställs i detta direktiv.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att hemmedlemsstatens behöriga myndigheter kan kräva att en kreditförvaltare, en tillhandahållare av kreditförvaltning eller en kreditförvärvare eller dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19 som inte uppfyller kraven i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, på ett tidigt stadium vidtar alla åtgärder som krävs för att följa dessa bestämmelser.

Artikel 23

Administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder

1. Medlemsstaterna ska, utan att deras rätt att fastställa straffrättsliga påföljder påverkas, fastställa bestämmelser om lämpliga administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som tillämpas i åtminstone följande situationer:
 - a) En kreditförvaltare underlåter att efterleva de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 11 i detta direktiv införlivas, eller ingår ett utkontrakteringsavtal i strid med de nationella bestämmelser varigenom artikel 12 införlivas, eller den tillhandahållare av kreditförvaltning till vilken kreditförvaltningsverksamhet har utkontrakterats begår en allvarlig överträdelse av de tillämpliga rättsliga bestämmelserna, inbegripet de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
 - b) En kreditförvaltares styrformer och interna kontrollmekanismer enligt artikel 5.1 e säkerställer inte att låntagarnas rättigheter respekteras och att bestämmelserna om skydd av personuppgifter efterlevs.
 - c) En kreditförvaltares policy är otillräcklig vad gäller en korrekt behandling av låntagare som anges i artikel 5.1 f.
 - d) En kreditförvaltares interna förfaranden enligt artikel 5.1 g innebär att klagomål från låntagare inte kan registreras och handläggas enligt de skyldigheter som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.

- e) En kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, underlåter att lämna den information som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom artiklarna 18 och 20 införlivas.
- f) En kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, underlåter att följa det krav som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 17 införlivas.
- g) En kreditförvärvare underlåter att efterleva det krav som föreskrivs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 19 införlivas.
- h) Ett kreditinstitut underlåter att tillhandahålla den information som anges i de nationella bestämmelser varigenom artikel 15 införlivas.
- i) En kreditförvaltare tillåter en eller flera personer som inte uppfyller kraven enligt artikel 5.1 b att bli eller fortsätta som medlemmar i dess lednings- eller förvaltningsorgan.
- j) En kreditförvaltare underlåter att efterleva de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 24 införlivas.
- k) En kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, kreditförvaltare eller någon av de enheter som omnämns i artikel 2.5 a i eller iii underlåter att efterleva de nationella bestämmelser varigenom artikel 10 införlivas.

- l) En kreditförvaltare tar emot och innehar medel från låntagare när detta inte är tillåtet i en medlemsstat i enlighet med artikel 6.1 b.
 - m) En kreditförvaltare underlåter att efterleva de krav som fastställs i de nationella bestämmelser varigenom artikel 6.2 införlivas.
2. De administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som avses i punkt 1 ska vara effektiva, proportionella och avskräckande och ska omfatta åtminstone följande:
- a) Återkallande av en auktorisation att bedriva verksamhet som kreditförvaltare.
 - b) Ett beslut enligt vilket kreditförvaltaren eller kreditförvärvaren eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19 ska avhjälpa överträdelsen och upphöra med sitt agerande och inte upprepa det.
 - c) Administrativa sanktionsavgifter.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder genomförs på ett verkningsfullt sätt.
4. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna, när de fastställer typen av administrativa sanktioner eller andra administrativa åtgärder och beloppet för de administrativa sanktionsavgifterna, beaktar relevanta omständigheter, inbegripet följande:
- a) Överträdelsens svårighetsgrad och varaktighet.

- b) Graden av ansvar hos den kreditförvaltare eller kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, som är ansvarig för överträdelsen.
- c) Den ekonomiska bärkraften hos den kreditförvaltare eller kreditförvärvare som är ansvarig för överträdelsen, inbegripet med hänvisning till total omsättning för en juridisk person eller årsinkomst för en fysisk person.
- d) Storleken på de vinster som gjorts eller på de förluster som undvikits genom överträdelsen till förmån för den kreditförvaltare eller kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, som är ansvarig för överträdelsen, i den mån dessa vinster eller förluster kan fastställas.
- e) De förluster som tredje parter orsakats genom överträdelsen, i den mån dessa förluster kan fastställas.
- f) Graden av samarbete med de behöriga myndigheterna som utövas av den kreditförvaltare eller kreditförvärvare som är ansvarig för överträdelsen.
- g) Tidigare överträdelser som gjorts av den kreditförvaltare eller kreditförvärvare eller, i tillämpliga fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, som är ansvarig för överträdelsen.
- h) Överträdelsens faktiska eller eventuella konsekvenser för systemet.

5. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna kan tillämpa de administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder som anges i punkt 2 på medlemmarna i lednings- eller förvaltningsorganet och andra fysiska personer som enligt nationell rätt är skyldiga till överträdelsen.
6. Medlemsstaterna ska säkerställa att de innan de behöriga myndigheterna fattar beslut om att ålägga de administrativa sanktioner eller avhjälpande åtgärder som avses i punkt 2 i denna artikel, ger den berörda kreditförvaltaren, kreditförvärvaren eller, i förekommande fall, dess företrädare som utsetts i enlighet med artikel 19, tillfälle att bli hörda.
7. Medlemsstaterna ska säkerställa att alla beslut genom vilka de administrativa sanktioner eller avhjälpande åtgärder som avses i punkt 2 påförs är motiverade på lämpligt sätt och kan överklagas.
8. Medlemsstaterna får besluta att inte fastställa några regler om administrativa sanktioner för överträdelser som är föremål för straffrättsliga påföljder enligt deras nationella rätt. I det fallet ska medlemsstaterna meddela kommissionen de relevanta straffrättsliga bestämmelserna.

Avdelning V

Skyddsåtgärder och samarbetsskyldighet

Artikel 24

Klagomål

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltarna inrättar och upprätthåller effektiva och transparenta förfaranden för hantering av klagomål från låntagare.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att kreditförvaltarnas behandling av klagomål från låntagare är kostnadsfri och att kreditförvaltarna registrerar klagomålen och åtgärderna som vidtagits för att hantera dem.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna inrättar och offentliggör ett förfarande för hantering av klagomål från låntagare som gäller kreditförvärvare, kreditförvaltare och tillhandahållare av kreditförvaltning och ska säkerställa att de behandlas utan dröjsmål vid mottagandet.

Artikel 25

Skydd av personuppgifter

Behandling av personuppgifter inom ramen för detta direktiv ska genomföras i enlighet med förordningarna (EU) 2016/679 och (EU) 2018/1725.

Artikel 26

Samarbete mellan behöriga myndigheter

1. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som avses i artiklarna 8, 13, 14, 15, 18, 20 och 22 samarbetar med varandra när det krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter och åligganden i enlighet med de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas. Dessa behöriga myndigheter ska också samordna sina insatser för att undvika eventuellt dubbelarbete och överlappningar när de tillämpar tillsynsbefogenheter och administrativa sanktioner och avhjälpande åtgärder på gränsöverskridande ärenden.
2. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheterna på begäran och utan onödigt dröjsmål förser varandra med de upplysningar som krävs för att de ska kunna utföra sina uppgifter och åligganden enligt de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas.
3. Medlemsstaterna ska säkerställa att de behöriga myndigheter som tar emot konfidentiella upplysningar vid utförandet av sina uppgifter och åligganden enligt detta direktiv endast använder dessa upplysningar vid fullgörandet av sina uppgifter och åligganden enligt de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas. För utbytet av information mellan behöriga myndigheter ska tystnadsplikt gälla enligt artikel 76 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU¹.

¹ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (EUT L 173, 12.6.2014, s. 349).

4. Medlemsstaterna ska föreskriva att alla personer som arbetar eller som har arbetat för behöriga myndigheter samt revisorer och experter som är verksamma för behöriga myndigheters räkning ska omfattas av kravet på tystnadsplikt.
5. Medlemsstaterna ska vidta de administrativa och organisatoriska åtgärder som behövs för att underlätta det samarbete som föreskrivs i denna artikel.
6. EBA ska underlätta informationsutbytet mellan behöriga myndigheter i medlemsstaterna och främja samarbetet mellan dem.

Avdelning VI

Ändringar

Artikel 27

Ändringar av direktiv 2008/48/EG

Direktiv 2008/48/EG ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 11a

Information om ändring av bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal

Utan att det påverkar andra skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att kreditgivaren, innan bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal ändras, lämnar följande information till konsumenten:

- a) En tydlig beskrivning av de föreslagna ändringarna och, i tillämpliga fall, av behovet av konsumentens samtycke, eller av de ändringar som införts genom lagstiftning.
- b) Tidsplanen för genomförandet av de ändringar som avses i led a.
- c) De möjligheter att inlämna klagomål som konsumenten har tillgång till avseende de ändringar som avses i led a.

- d) Tidsfristen för inlämning av sådana klagomål.
- e) Namnet på och adressen till den behöriga myndighet till vilken konsumenten kan inlämna det klagomålet.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 16a

Försenad betalning och verkställighet

- 1. Medlemsstaterna ska kräva att kreditgivare har adekvata riktlinjer och förfaranden så att de när så är lämpligt gör sitt yttersta för att medge skäliga anstånd innan verkställighetsförfaranden inleds. Sådana anståndsåtgärder ska bland annat beakta konsumentens omständigheter och får bland annat bestå av följande:
 - a) Total eller partiell refinansiering av ett kreditavtal.
 - b) Ändring av de gällande bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal, vilket till exempel får ske genom
 - i) förlängning av kreditavtalets löptid,
 - ii) ändring av typen av kreditavtal,
 - iii) betalningsanstånd för samtliga eller vissa delbetalningar under en period,

- iv) ändring av räntesatsen,
 - v) erbjudande om betalningsuppskov,
 - vi) delbetalningar,
 - vii) valutaomräkningar,
 - viii) partiell skuldavskrivning och skuldkonsolidering.
2. Förteckningen över potentiella anståndsåtgärder i punkt 1 b påverkar inte tillämpningen av regler i nationell rätt och kräver inte att medlemsstaterna föreskriver alla dessa åtgärder i sin nationella rätt.
 3. I fall där kreditgivaren har rätt att fastställa och påföra konsumenten avgifter på grund av betalningsförsummelsen kan medlemsstaterna bestämma att dessa avgifter inte får vara högre än vad som är nödvändigt för att ersätta kreditgivaren för de kostnader som denne ådragit sig till följd av betalningsförsummelsen.
 4. Medlemsstaterna får tillåta kreditgivare att påföra konsumenten ytterligare avgifter i händelse av betalningsförsummelse. I sådana fall ska medlemsstaterna fastställa ett tak för sådana avgifter.”

3. Artikel 22.1 ska ersättas med följande:

”1. I den mån detta direktiv innehåller harmoniserade bestämmelser får medlemsstaterna inte behålla eller införa andra bestämmelser i sin nationella rätt som skiljer sig från vad som fastställs i detta direktiv. Artikel 16a.3 och 16.a.4 ska dock inte hindra medlemsstaterna från att behålla eller införa strängare bestämmelser för att skydda konsumenterna.”

Artikel 28

Ändringar av direktiv 2014/17/EU

Direktiv 2014/17/EU ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 27a

Information om ändring av bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal

Utan att det påverkar andra skyldigheter som föreskrivs i detta direktiv ska medlemsstaterna säkerställa att kreditgivaren, innan bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal ändras, lämnar följande information till konsumenten:

- a) En tydlig beskrivning av de föreslagna ändringarna och, i tillämpliga fall, av behovet av konsumentens samtycke, eller av de ändringar som införts genom lagstiftning.

- b) Tidsplanen för genomförandet av de ändringar som avses i led a.
- c) De möjligheter att inlämna klagomål som konsumenten har tillgång till avseende de ändringar som avses i led a.
- d) Tidsfristen för inlämning av sådana klagomål.
- e) Namnet på och adressen till den behöriga myndighet till vilken konsumenten kan inlämna klagomål.”

2. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska kräva att kreditgivare har adekvata riktlinjer och förfaranden så att de när så är lämpligt gör sitt yttersta för att medge skäliga anstånd innan utmätningsförfaranden inleds. Sådana anståndsåtgärder ska bland annat beakta konsumentens omständigheter och får bland annat bestå av följande:

- a) Total eller partiell refinansiering av ett kreditavtal.
- b) Ändring av de gällande bestämmelserna och villkoren i ett kreditavtal, vilket till exempel får ske genom
 - i) förlängning av kreditavtalets löptid,

- ii) ändring av typen av kreditavtal,
- iii) betalningsanstånd för samtliga eller vissa delbetalningar under en period,
- iv) ändring av räntesatsen,
- v) erbjudande om betalningsuppskov,
- vi) delbetalningar,
- vii) valutaomräkningar,
- viii) partiell skuldavskrivning och skuldkonsolidering.”

b) Följande punkt ska införas:

”1a. Förteckningen över de potentiella anståndsåtgärder som anges i punkt 1 b påverkar inte tillämpningen av regler i nationell rätt och kräver inte att medlemsstaterna föreskriver alla dessa åtgärder i sin nationella rätt.”

3. Följande artikel ska införas:

”Artikel 28a

Överlåtelse av kreditgivarens rättigheter eller kreditavtalet i sig

1. Om kreditgivarens rättigheter enligt ett kreditavtal eller kreditavtalet i sig överlåts till en tredje part ska konsumenten ha rätt att göra gällande samma invändningar gentemot den nya fordringsägaren som konsumenten kunde ha gjort gentemot den ursprungliga kreditgivaren, inklusive kvittningsrätt när detta medges i den berörda medlemsstaten.
2. Konsumenten ska underrättas om den överlåtelse som avses i punkt 1, såvida inte den ursprungliga kreditgivaren i överenskommelse med den nya fordringsägaren fortfarande handhar krediten gentemot konsumenten.”

Avdelning VII

Slutbestämmelser

Artikel 29

Kommitté

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011¹.
2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).

Artikel 30
Utvärdering

1. Senast den ... [fem år efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] ska kommissionen genomföra en utvärdering av detta direktiv och lägga fram en rapport om de viktigaste resultaten för Europaparlamentet, rådet och Europeiska ekonomiska och sociala kommittén. Utvärderingen ska innehålla minst följande uppgifter:
 - a) Antalet auktoriserade kreditförvaltare i unionen och antalet kreditförvaltare som tillhandahåller sina tjänster i en värdmedlemsstat.
 - b) Antalet kreditgivarrättigheter enligt nödlidande kreditavtal eller antalet nödlidande kreditavtal som förvärvats från kreditinstitut av kreditförvärvare som har hemvist eller har sitt säte eller, om kreditförvärvaren enligt nationell rätt inte har något säte, sitt huvudkontor i samma medlemsstat som kreditinstitutet, eller i en annan medlemsstat än kreditinstitutet eller utanför unionen.
 - c) En bedömning av den befintliga risk för penningtvätt och finansiering av terrorism som är förknippad med den verksamhet som kreditförvaltarna och kreditförvärvarna bedriver.
 - d) En bedömning av samarbetet mellan behöriga myndigheter enligt artikel 26.

2. Om det i utvärderingen konstateras att det finns väsentliga problem med detta direktivs funktion ska det i rapporten beskrivas hur kommissionen avser att åtgärda de konstaterade problemen, inbegripet steg och tidsplan för en eventuell översyn.

Artikel 31

Översynsklausul

Utan att det påverkar Europaparlamentets och rådets lagstiftningsbefogenheter ska kommissionen senast den ... [24 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] för Europaparlamentet och rådet lägga fram en rapport som omfattar följande aspekter:

- a) Regelverkets ändamålsenlighet när det gäller ett eventuellt införande av tak för avgifter till följd av betalningsförsummelse som hänför sig till kreditavtal som ingåtts med
 - i) fysiska personer för ändamål som rör dessa fysiska personers närings-, företags- eller yrkesverksamhet,
 - ii) små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 2 i bilagan till rekommendation 2003/361/EG,
 - iii) låntagare, förutsatt att krediten garanteras av en fysisk person eller är säkrad genom tillgångar eller egendom som tillhör denna fysiska person.

- b) Relevanta aspekter, inbegripet eventuella anståndsåtgärder, avseende kreditavtal som ingåtts med
 - i) fysiska personer för ändamål som rör dessa fysiska personers närings-, företags- eller yrkesverksamhet,
 - ii) små och medelstora företag enligt definitionen i artikel 2 i bilagan till rekommendation 2003/361/EG,
 - iii) låntagare, förutsatt att krediten garanteras av en fysisk person eller är säkrad genom tillgångar eller egendom som tillhör denna fysiska person.
- c) Behovet av och möjligheten att utarbeta tekniska genomförandestandarder eller tillsynsstandarder eller andra lämpliga sätt att införa gemensamma rapporteringsformat för kommunikation med låntagare enligt artikel 10.2 och när det gäller anståndsåtgärder.

Den rapport som avses i första stycket ska när så är lämpligt åtföljas av ett lagstiftningsförslag.

Artikel 32

Införlivande

1. Medlemsstaterna ska senast den ... [24 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De ska genast underrätta kommissionen om texten till dessa bestämmelser.

2. De ska tillämpa de bestämmelser som avses i punkt 1 från och med den ... [24 månader plus en dag efter dagen för detta direktivs ikraftträdande].

Genom undantag från första stycket ska enheter som i enlighet med nationell rätt redan bedriver kreditförvaltningsverksamhet den ... [24 månader plus en dag efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] ha rätt att fortsätta att bedriva denna

kreditförvaltningsverksamhet i sin hemmedlemsstat till och med den ... [30 månader efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] eller till och med den dag då de erhåller auktorisation i enlighet med detta direktiv, beroende på vilken dag som infaller först.

Medlemsstater som redan har system som är likvärdiga med eller striktare än de som fastställs i detta direktiv för kreditförvaltningsverksamhet får tillåta att enheter som redan bedriver kreditförvaltningsverksamhet enligt dessa system den ... [24 månader plus en dag efter dagen för detta direktivs ikraftträdande] automatiskt, i de nationella bestämmelser varigenom detta direktiv införlivas, erkänns som auktoriserade kreditförvaltare.

3. När en medlemsstat antar de bestämmelser som avses i punkt 1 ska de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen ska göras ska varje medlemsstat själv utfärda.
4. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om texten till de centrala bestämmelser i nationell rätt som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 33
Ikraftträdande

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 34
Adressater

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Strasbourg den

På Europaparlamentets vägnar
Ordförande

På rådets vägnar
Ordförande